

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

Дружбою сплетений вінок – на віки нас єднає!
A wreath woven in friendship – unites us forever!

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

Виходить раз у місяць

СUA – неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

PIK LXVIII

ТРАВЕНЬ

Ч. 5

Головний редактор – **Тамара Стадниченко**

Україномовний редактор – **Лідія Слиж**

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова Союзу Українок Америки

Марта Богачевська-Хом'як, **Христя Швед**,

Марта Тарнавська, **Вірляна Ткач**, **Наталія Даниленко**,

Святослава Гой-Стром

Мовна коректа – **Святослав Левицький**

Адміністратор **Ольга Стасюк**

Год. праці: вівторок, середа, четвер – 11:00-7:00

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

office@unwla.org

Річна передплата в США

Для членів СUA \$30.00

Для інших передплатників \$40.00

Поодиноке число \$3.00

В країнах поза межами США ..... US \$50.00

VOL. LXVIII

MAY

№ 5

Editor – **Tamara Stadnychenko**

Ukrainian-language editor – **Lidia Slysh**

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA Inc. President

Martha Bohachevsky Chomiak, **Christine R. Shwed**,

Marta Tarnawsky, **Virlana Tkacz**,

Natalia Danylenko, **Sviatoslava Goy-Strom**

Administrator **Olha Stasiuk**

Office hours: T W Th – 11 a.m. to 7 p.m.

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

office@unwla.org

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$30.00

Annual subscription in the USA for other subscribers.....\$40.00

Single copy \$3.00

Annual subscription in countries other than USA ..... US \$50.00

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріянна Заяць. Ділимося вітками та думками.....	1
Ярослава Панчук. В поклони жінці – матері	3
Надія Святенко. Мама – свекруха	4
Наталка Соневицька. Арлінгтон – Івано-Франківськ – міста-побратими	6
Наші стипендіанти пишуть.....	9
Лідія Саливанюк. Національний університет «Острозька академія» – перлина наукового світу	9
Наші читатчі пишуть.....	11
Лідія Слиж. Поетичний талант України	12
Вісті із стипендійного бюро	13
Marianna Zajac. Sharing thoughts, Views, & News	17
Віра Крива. Величаве відзначення 75-ліття заснування Округи СUA Детройт	19
Ірена Дзюбинська. 90-ліття Ірени Ракуш	21
Ольга Кузишин. Загальні збори 1-го Відділу СUA	23
Ольга Кузишин. Урочисті святкування у 1-му Відділі СUA	24
Наталія Щерба. Забава “Вишивані вечорниці” у Пітсбургу	26
Ann-Marie Susla. Branch 56 of North Port, Florida, Hosts Vyshyvani Vechomytsi	27
Olga Rudyk. A Good Read	28
Marta Burachok Wacyk. A Good Discussion on a Good Read	29
Марійка Антонишин. Загальні збори 108-го Відділу СUA	30
Марійка Підгірянка. Мати (вірш)	31
Зоряна Слесіцька. Вітання з Днем Матері (фото)	31
Марія Щерб'юк. Загальні збори 101-го Відділу СUA	31
Відійшли у вічність	32,33
Валентина Чудовська. Загальні збори 106-го Відділу СUA	32
Уляна Омецінська. Загальні збори 34-го Відділу СUA	33
Ihor Magun. Organic or Non-Organic: Choosing the Best Fruits and Vegetables for You	34
Лідія Слиж. Наше харчування	35
Пожертви	14, 25, 36

На обкладинці: Вінок – емблема XXIX Конвенції СUA.

Григорій Гивиль.

On the cover: XXIX UNWLA Convention Wreath. Gregory Hywel.

Підписано до друку 25 квітня 2011 р.

Маріянна Заяць, голова СUA. Тамара Стадниченко, редактор.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

За точність викладення фактів відповідає лише автор.

Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.

Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.

*При передруці обов'язково подавати джерело – “Наше Життя”.
В публікаціях журналу редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.*

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by
Ukrainian National Women's League of America, Inc.,

203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

“OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2011 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Subscription fees for UNWLA members are included in annual dues.

Subscribers who are not UNWLA members should send annual subscription fee directly to

UNWLA, Inc.

203 Second Avenue, New York, NY 10003

ДІЛИМОСЯ ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

У вихідні дні 26-27 березня у СВА відбулися дві різні події – одна з них 26 березня у Кергонксоні, штат Нью Йорк, а інша 27-го у Норт-Порт, штат Флорида. Я мала приємну нагоду бути присутньою на 20-літньому ювілеї 56-го Відділу СВА в Норт-Порт, Флорида. Наш 56-ий Відділ не є звичайним віддаленим відділом СВА – він є також найбільшим відділом в організації, налічуючи 98 членок. Ким були ті жінки, які створили цей унікальний відділ поза межами великої громади української діаспори? Ким є ті жінки, які продовжують громадську та благодійну діяльність у своїх нових домівках у Флориді?

Перша голова 56-го Відділу, Почесна членка СВА Марія Наваринська, була дуже активною членкою уже у 29-му Відділі у Чікаго. Але двадцять років тому, після свого переїзду в Норт-Порт, вона швидко і з ентузіазмом згуртувала і організувала новоприбулу групу жінок, які приїхали у Флориду з різних куточків Сполучених Штатів. І ці жінки, своєю більшістю активні членки у своїх попередніх громадах і в СВА, знайшли спільну мову, спільну любов до України, повагу одна до одної, і продовжили робити свій вклад для добра суспільства, слідуючи цілям і завданням СВА!

Відділ є зразковим, надзвичайно активним і підтримує резолюції конвенцій СВА, включно з питаннями членства, культурні проекти, видавничу діяльність, суспільну опіку, музей і фонд стипендій. На додаток, відділ використовує кожен нагоду для проведення культурних заходів у своєму колі, а також для поширення інформації про Україну, її традицій і культуру серед американської громади! Ці чудові пані створили відділ, маючи чималий попередній досвід, як професійний, так і особистий, і використали цей досвід, щоб провадити таку прекрасну роботу. Членки відділу разом зі своїми чоловіками та друзями зібралися на елегантно сплянований святковий обід, щоб відзначити двадцятиліття своїх досягнень і успіхів. Було неможливо не помітити, якими гордими і відданими були

*1-ий ряд: Марія Граб, Орися Зінич – діюча зв'язкова далеко віддалених відділів СВА, скарбник відділу, Марія Наваринська – Почесна членка СВА, засновниця і перша голова 56-го Відділу СВА, культосвітня референтка відділу, Маріяна Заяць – голова СВА, Оксана Лев – голова 56-го Відділу СВА, Роксоляна Яримович – референтка вільного членства СВА, архівна референтка відділу, Іванна Мартинець – Почесна членка СВА.
2-ий ряд: Анна Маріяні-Кебус, Христя Лазор-Стецик – заступниця голови 56-го Відділу СВА, колишня голова відділу, Орися Свистун – колишня голова відділу, Іванна Головата – колишня голова відділу, Надія Іванчук, Рома Гуран – протоколярна секретарка, д-р Іванна Ратич – Почесна членка СВА, заступниця голови 56-го Відділу СВА, Анна Мацілінська – 2-га заступниця голови СВА для справ організаційних.*

присутні членки, і якою міцною була їхня дружба. Присутніми на святкуванні були кілька членів Головної Управи – Анна Мацілінська, друга заступниці голови СУА для справ членства, Роксоляна Яримович, зв'язкова вільних членок (членка 56-го відділу), і Оріся Зінич, діюча зв'язкова далеко віддалених відділів (членка 56-го відділу.) Під час нашої зустрічі кількома днями після святкування ювілею усі членки уважно заслухали мою коротку доповідь про працю Екзекутиви СУА, наші поточні і перспективні проєкти. Ці шановні пані були надзвичайно гостинні, і було цілком зрозуміло, наскільки їх відділ посвячує себе нашій організації.

Днем раніше, 26 березня, Округа Центральний Нью Йорк провела свій Річний з'їзд в Кергонксоні, штат Нью Йорк. Ця округа є відносно невеликою і складається з чотирьох відділів. Я, очевидно, не мала змоги бути присутньою на цьому з'їзді; представницею від Екзекутиви стала Віра Кушнір, вільна членка Екзекутиви, яка і ознайомила нас із деталями зустрічі. Ця округа є цікавою поєднанням своїх відділів.

34-ий Відділ СУА у Коговзі, Нью Йорк, який був створений у грудні 1930 року, є одним із найстарших відділів СУА. Його старші членки стали менш активними з плином часу, проте їхні дочки перебрали ініціативу, щоб забезпечити безперервність діяльності відділу та численних їхніх щорічних проєктів. В основі цієї історії успішного збереження відділу була повага до його засновниць і до цілої організації.

Делегатки 62-го Відділу з Глен Спей, Нью Йорк, не змогли бути присутніми, оскільки вони проводили концерт на честь Тараса Шевченка.

95-ий Відділ СУА з Покіпсі / Кергонксону, який створився 20 років тому, знаходиться в долині Гудзона. Ці два міста є розділені річкою Гудзон і гірським хребтом Кетскілл. Членки, що заснували відділ, знайшли одна одну випадково, почувши десь українську мову, вловивши українське прізвище. Ці жінки, що мають надзвичайно різноманітні життєві історії, стали товаришками ще до того, як вони стали союзницями. Їх сила полягає у співпраці і спілкуванні з американською громадою, серед якої вони живуть.

99-ий Відділ СУА був сформований у 1968 році у столиці штату Нью Йорк і, в один час, налічував 46 членок, що є значною кількістю для цієї громади. Завдячуючи своєму прововоді та розташуванню, цей відділ став центром життя діаспори у своїй громаді: він має Світличку, підтримує хор відділу “Чарівний гомін”, проводить надзвичайно успішний щорічний Великодній базар і так далі.

Чому я подала цей огляд округи? Після того, як усі головні справи округи було вирішено, між делегатами на з'їзді зав'язалася цікава дискусія, яка наводить на певні роздуми. Вона проходила навколо питання, що тримає кожен відділ разом, об'єднуючи членок? Для 34-го Відділу – це прагнення дочок продовжувати існування відділу, створеного їхніми улюбленими матусями; для 95-го Відділу – це дружба та обізнаність із їх українським корінням; для 99-го Відділу – це праця і підтримка сильної і, як і раніше, активної української громади. Висновком, як мені розповіли, стало те, що кожен відділ є особливим, має власні потреби та різні сильні сторони. Відділи не можуть і не повинні бути порівняні.

Однак, у цьому місяці травні, усі ці союзниця – із Норт-Порт та Центрального Нью Йорку – зустрінуться на ХХІХ Конвенції СУА у Вилпани, Нью Джерзі. Вони поділяться своїм досвідом, своїми проєктами придбання коштів, своїми проблемами з членством, своїми успіхами й розчаруваннями. «Молодші» членки будуть шукати порад більш досвідчених, з нетерпінням очікуючи розповідей про те, «як це було колись»; і самі зможуть поділитися своїми історіями і тим, як новітні технології можуть допомогти комунікації. Усі отримають якусь вигоду, і дух СУА кожної з нас зміцніє. Будуть, звичайно, і розбіжності, але усе для спільного блага. Дискусії пройдуть про поточний стан справ в Україні, і як наша організація повинна підходити до них та чи повинна підходити до них взагалі. Зустрінуться старі та запізнаються нові товаришки. Ми повинні цим пишатися!

Хочу додати щирі побажання з нагоди прекрасного і благословенного свята – Дня Матері! Нехай Бог благословить кожна з Вас за Вашу любов і відданість своїм родинам! Пропоную скористатися цією можливістю, щоб пригадати наших матерів – засновниць і попередніх та, можливо, нинішніх членок СУА. Віддаймо шану їх важкій праці, яка передувала нашій, і збережемо їх спадщину. Це було б дуже справедливо!

Маріянна Заяць, голова СУА

В ПОКЛОНІ ЖІНЦІ – МАТЕРІ

В місяці травні, коли природа одягає землю килимом трав і квітів, благословить на дорогу праці й радості – люди висловлюють свою подяку матері. Травневими Богослуженнями вшановуємо Пречисту Діву Марію, вшановуємо рідну матір.

Найважливіша постать у родині – мама. Це та, що зв'язує покоління, дбає про духовність, про збереження роду й нації.

До матерів наших живих, чи уже покійних, линуть думки й почування в години радості й смутку, в хвилини щастя і негоди.

Геополітичне положення України зумовило те, що українська жінка від найдавніших часів нашої історії відіграла величезну роль у національно – політичному житті народу. Починаючи від нападу кочовиків зі сходу, через інвазії зі заходу й по сьогоднішній день жінка-мати виявляла подиву гідний духовий і фізичний гарт.

У княжій добі княгиня Ольга не тільки мати відважних синів, але й мудра правителька великої держави.

У козацькій добі утворюється тип жінки-матері, вільної, письменної і освіченої, яка, залишившись з дітьми на хуторі, обробляла землю, виховувала дітей в дусі християнської моралі.

По упадку держави княжої, а згодом козацької, коли весь народ потрапив у національну й політичну неволю, мати стала живою історією, школою, виховницею. Завдяки матері була збережена українська мова, народна культура, релігія.

А колесо історії крутилося і життя далше випробовувало матерів. Вони благословили дітей на боротьбу за незалежність України, самі брали участь в тій боротьбі й в ній вистояли, бо виростили покоління, яке перебирає тепер кермо відновленої 24 серпня 1991р. Незалежної Української Держави. Народ вертає собі гідність, переборює страх, відновлює свої звичаї і традиції.

Однією із таких традицій є День Матері. Свято, в комуністичній дійності заборонене й здавалося забуте. В 1990 р. завдяки зусиллям громадських організацій, зокрема Союзу Українок, Просвіти, деяких осередків української мови, повернулось Україні та сьогодні День

Матері відзначають майже в усіх областях України.

А тепер дещо з історії. Свято Матері започаткувала американка Анна Джарвис в 1910 році у Філадельфії, а вже в 1914 р. Конгрес США і президент Вільсон постановили другу неділю травня вважати Днем Матері. Після Першої світової війни це свято почали відзначати країни Західної Європи.

Серед українського громадянства День Матері вперше влаштував Союз Українок Канади в 1928 р., а вже через рік, у 1929 р. це свято відзначалося у Львові.

Ініціатором Свята Матері була редакторка жіночого журналу “Жіноча Доля” Олена Кисілевська. Від тоді в другу неділю травня День Матері відзначали дуже широко по цій Галичині майже 10 років, до часу приходу більшовиків. Починалося свято зранку. Діти з китцями квітів і скромним дарунком, виготовленим звичайно власними руками, вітали маму. У церкві правилось Богослуження в наміренні матерів, а в пополудневих чи вечірніх годинах всі йшли до читалень, народних домів, шкіл на Свято Матері. Ті свята звичайно організували товариства: Рідна Школа, Просвіта, Союз Українок, а зворушливу програму, виповнену віршами, піснями, вправами виконували виключно діти. У кожного на грудях була квітка блакитна, або біла. Пожертви на квітку та дохід з концертів передавали на благородні цілі. Журнал «Жіноча Доля» з 1 травня 1936 р. писав про завдання цього свята:

“День Матері в суті речі призначений на те, щоб молоде, розхитане повоєнними обставинами покоління, привернулося до давних цінностей у житті, почало визнавати давні моральні засади правди. Як поміч у цьому переважному ділі покликано маму. Тільки через любов до мами людина може переродитися духово. Любов до мами – це один із тих добрих інстинктів в людині, що його найважче вбити. Роздмухаймо цю іскорку, то вона запалить усі добрі, приспані нахили у нашому серці. З любов’ю до мами в’яжеться поняття свого дому, родинної атмосфери. Коли хочемо творити нове на здорових засадах родини, то плекаймо любов до матері.

Любов до неї – то символ любови до Батьківщини. “

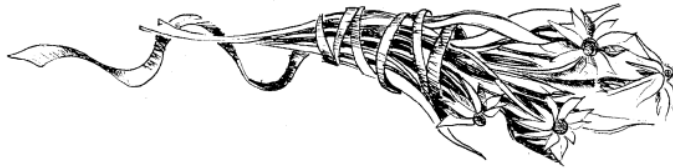
Які гарні, вдумливі та глибоко актуальні думки, особливо під сучасну пору, для нашої, віками поневоленої і скривдженої, а тепер відродженої Батьківщини.

Ми, членки Союзу Українок Америки, горді за наших посестер, членок Союзу Українок України 1990-их років, які спричинилися до відродження того прегарного свята, а тим самим

до духового відродження України.

Хочемо вірити, що вільна українська мати виховає дітей добрих, високо моральних, працьовитих, сильних тілом і духом, які проявлять себе у всіх ділянках людського життя: у техніці й медицині, літературі й мистецтві, бізнесі й економіці на славу Україні.

*Опрацювала Ярослава Панчук,
культурологічна реф. 74-го Відділу СУА.*

МАМА – СВЕКРУХА

(Історія одної материнської долі)

Вже відшуміли не одні весняні води, не раз відлітало й вертало із виріюптаство, щораз оживали чарівні кущі та дерева, і сонце у вічному колі над нами... Лиш Ви, відійшли й не вертаєте, мамо...

Щось обірвалось, наче відкралось з Вашим відходом. Вже і мені накувала зозуля немало... А я, як колись, цитую улюблені рядки Марії Матіос, що “...маю сто печалей, двоє діток, я маю сни і мрії золоті...”. Ще трохи мріється і сниться, – та з роками більше спогадів, ніж мрій. Картини пережитого заповнюють душу і не дають спокою...

Не відбулась щасливою дружиною, зате маю щастя матері, сестри і друзів вірних, і матусю рідну Бог нам береже.

Не став мій суджений надійним берегом, біля якого можна пережити любов негоду, не зігрів увагою і словом... Але ж якби не він, – я не пізнала б Вас..!

Ви радо прийняли мене дитиною і все життя на своєму покутському діалекті смішно і лагідно кликали – “Міньку”. Я ж, подивована, що Ви більше схожі на бабусю, – похилені і змучені життям, – спершу помилково назвала Вас бабцею.

Простою і мудрою увійшли у моє життя і я пізнавала нелегку долю самотньої жінки. Раннє сирітство, сувора мачуха, нові діти, яких виходжували і бавили Ви. Травмована в дитинстві ніжка так і зрослася. За вічними клопотами нікому діла не було до майбутнього дванад-

цятілітньої сирітки – отак і пішла кульгаючи по життю.

Доля судилась нелегка, – тож і обличчя помережилось зморшками журби, а не радощів. У довгій білій лляній сорочці із легкою вишивкою, у рясній спідниці – чистенька, охайна і маленька, як підліток, знову й знову оживаєте у моїй пам’яті.

Вам не пасувало це коструbate слово – “свекруха” – що й не дуже властиве українській лексиці. Ви стали для мене Мамою. Приглядались, вивчали і раділи, що не гордю, що люблю слухати Вас і не соромлюся Вашої передчасної старості.

Запам’ятала, як розплакались, коли я випрала Вашу сорочку, – сказали, що ніхто ніколи Вам не прав. Пригадую наше перше спільне літо... А були то ще роки глибокого і войовничого атеїзму. Вже тоді Ви запевняли нас, що прийде час і ми всі навернемось до Бога, що минуть часи безвір’я. То було майже 40 років тому, і нам, молодим учителям, навіть щиро шкода було Вас за таку, здавалось, наївну думку. А Ви, мамо, виявились мудрішою і далекогляднішою за всіх нас. З вірою глибокою і світлою ніколи не розлучались.

Ви принесли Молитву у нашу хату. Молились тихо і щиро. Як нині, пригадую похилену постать, по дитячому складені руки у темній кімнаті на фоні вечірнього вікна... Щоденно і послідовно вели розмову з Господом і завжди радісно твердили, що і синову долю, і

невістку випросили собі, і застерігали: “Я надокучую Богові за всіх Вас, а коли мене не стане – маєте самі молитись”.

Ніколи не дорікали, лиш наставляли, просили, радили. “Назви, дитино, онуків так, щоб я могла вимовити”. А потім тішились, що охрещені гарними іменами.

Минули роки і вже я у статусі бабусі повторила тіж слова своїй доні. Чи Бог прихилився до їхніх сердець, чи зіронька Ваша із неба навела їх на добру дорогу, – бо у непростих умовах багатомовної чужини знайшли рідну церкву й дали онукам рідні імена.

У голодні повоєнні роки прийшло до Вас материнське щастя і радість. Ваша любов небес сягала – виростав син здібний і ставний. Серце і душу віддавали дитині, тягнулись з останніх сил, щоб поставити його на ноги. Благала Всевишнього, щоб ріс здоровим і ситим, щоб не пив, не блудив.

А коли прийшла до голови колгоспу просити паспорт для вступу до вищої школи, почула: “А хто у колгоспі буде робити, якщо ще й твій син піде в учителі?”

Змовчала, стерпіла, а Бог допоміг... Не всі заможні газди зуміли дати дітям те, чого досяг Ваш син, мамо.

Налякані жахом війни, Ви до смішного, скуповували сіль та сірники і, як та невгамовна вивірка, розпихали їх по куточках у хаті. Ми кепкували, а Ви, сумно хитаючи головою, бажали нам ніколи не знати, що то є війна.

З Вами було цікаво; вміли слухати, вміли мовчати, мали почуття власної гідності, такту. Годинами показували своє вишиття, – шили собі і людям. Не отримували ніколи дорогих дарунків, не надіялись на чужу поміч, надіялись тільки на себе. Були терплячі і невибагливі.

Але майже кожного року просили купити 9 горняток для 9 вдів, яких запрошували до себе на гостину. Я охоче для Вас це робила і дивувалась, бо ніколи не чула про такий звичай. І чому саме 9, а не 7? За браком часу так і не вяснила його походження.

Ні в чому нам не відмовляли – були раді давати, дарувати. Лише одну річ – мережану дівочу сорочку, сховану на останню дорогу, не

віддали. Усі жінки села відходили у таких же, – вишитих у бежево-жовтих гамах. По всій Україні я таких не стрічала. І донині вважаю, що ця традиція є помилкова. Скільки чудових, вишуканих строїв “поховано” у сирій землі західних регіонів України.

Розповідаючи, у мову вплітали багато афоризмів, приказок, гумору. Ці народні словесні перли часто переказую. Вчили шанувати родину, бо – “Рідний як не pomoже, то хоч скривиться”, “Де сварка – там біда скорше прилипає”; вчили любити сестру, бо – “Вас дві, як двое очей в голові”. Гумор також пригодився, часто цитую: “Добрий – дурному брат”, “Мене два рази бити в голову не треба”, або “Я не така проста, як дрантива” (стара, знищена), “Добре, як голому в кропиві”.

А хіба ж можна забути, як Ви розраджували мою подругу, що журилася, бо чоловік її з іншими волочиться. “Ти не плач. – він такий, що заглядається на всіх гарних жінок, – то не страшно. Біда, коли в одну якусь закохається. Будь мудра – не роби дітей сиротами...”

Наша мудра і розуміюча порадице, дякуємо за добру науку, за розуміння і любов. Ви завжди були вірні мені, навіть тоді, коли інша жінка перебрала прізвище Вашого сина, Ви заявили, що у Вас – єдина невістка, – іншої не буде...

Мені бракувало Вас усі ці роки розлуки. Вертаючись з далеких доріг мала за обов’язок побачити і подякувати за все. Як Ви зраділи! І враз, – спитали за сина. “Ні, мамо, – я сама. Ви не журіться, він щасливий – поруч юна красуня дружина.” “Йому погано”, – промовили Ви. Ми прощались, Ви плакали і сумували, а потім сказали: “Пробач”.

І вже з-за океанських світів думкою лину до України, наvertsаю на високий пагорб русівського цвинтаря, де знайшло вічний спочинок Ваше втомлене тіло.

А душа зіронькою сяє мені з неба і гріє, і оберігає...

Низький уклін світлій душі Вашій, дорога мамо – свекрушенько, – рідна і незабутня.

Надія Святенко.

– Мені здається, донечко, що ти виходиш заміж, не подумавши.

– Але ти сама, матусю, говорила, що мені ще заскоро думати про чоловіка.

АРЛІНГТОН та ІВАНО-ФРАНКІВСЬК – МІСТА-ПОБРАТИМИ

З подорожнього щоденника: 5 днів у Вашингтоні.

Середа 2. III. *The Bolt Bus* приїхав точно в 8:30 а.м. і забрав біля 25 пасажирів. Місця доволі. Сіла спереду, хоч знала, що не буду оглядати гарних краєвидів – але навіть нові і призабуті міста цікаві. Їду до Христі Соневицької, бо хочу бути свідком підписання договору міст-побратимів поміж моїм рідним Станиславом (Івано-Франківськ) і Арлінгтоном, Вірджинія.

Їхалося добре і вигідно, не хочеться вірити, що в сьогоднішній економічній ситуації квиток з Нью Йорку до Вашингтону коштує \$15.00. Приїхала на Юніон Станцію, де вже на мене чекала Христя. Гратулюю її. Вона очолює комітет і тільки через її ініціативу, наполегливість, боротьбу з бюрократією і тяжку працю впродовж 4-ох років, вона зуміла довершити це велике діло. Одна людина може таки багато зробити!

Вечором Христя поїхала на леговище підібрати до готелю делегацію з Івано-Франківська. Пізно вечором – телефон: – *Наталко, переносися до малої кімнати Марка. У готелі нема місця і мер з дружиною перебуватиме у мене.*

Віктор Анушкевичус – пристійний, десь під п'ятдесятку, брונет. Його дружина п. Ліда – гарна, симпатична жінка, як і її приятелька п. Таня Іванишин. В розмові при чайку бачу, що гості скромні, ділові і розумні люди. Обдаровують Христю новими українськими виданнями-книжками, між ними Ліни Костенко «*Записки українського самашедшого*». Хапаю книжку і йду нагору до спальні читати. Знаю про контроверсії навколо цього роману. Думаю, що кожний має право на свою думку. Я не літературознавець, але з першої сторінки книжка мене полонила і використовую всяку вільну хвилину, щоб з великим задоволенням її читати.

Четвер 3. III. Христя поїхала з мером і цілою делегацією (їх семеро) до міської ради Арлінгтону і до українського посольства. Я поїхала в метро до Smithsonian і цим разом рішила відвідати Національний музей природничих наук. Які прекрасні різноманітні виставки! Одна з них – живі орхідеї, понад сто родів різних форм, кольорів і ароматів. Бракує слів, щоб описати красу тих ніжних, пахучих, екзотичних квітів.

Їду на виставку перлів. Тут прекрасні нашійники, перстені, кульчики з діамантів, рубінів, сафірів та з інших дорогоцінних каменів. Деякі з них – колишня власність історичних постатей, як Марі Антоанет (яка іронія долі – за ці цінності вона стратила голову) чи Джозефіни Наполеон. Довший час подивляю найбільший у світі 45 каратовий синій діамант т. зв. *Hope Diamond*. Цікава його історія: від 1668 року з Індії через Францію аж до 1958, коли славний Генрі Вінстон подарував його до Смітсоніан Музею.

Прочитала 144 сторінок Л. Костенко.

П'ятниця 4. III. Великий, довгий, святковий день для Івано-Франківська. В Арлінгтоні в готелі Маріотт відбувається 55-та Конвенція *Sister Cities Internatonai*, на якій присутні сотки делегатів зі всіх штатів Америки. В одній із конференційних заль звучать американський і український гимни. Тут підписується угода про побратимство між Івано-Франківськом і Арлінгтоном. Від українського міста підписує мер Віктор Анушкевичус та Віктор Вінтоняк, член правління Асоціації Міст-побратимів; від Арлінгтона – Крістофер Ціммерман, мер Арлінгтона та Карл Ван Нюкірк, президент Асоціації Міст-побратимів Арлінгтону. Іде виміна подарунків. Українська делегація презентує мистецький портрет Андрія Потоцького, засновника міста Станиславів в 17-му столітті; Арлінгтон – прекрасну керамічну вазу місцевого художника. На обличчях усіх радісні усмішки, вдовolenня. Дивлюся на Христі змучене але сяюче лице і так радісно на душі, що її тяжка праця увінчалася успіхом. Вже в травні приїде до Івано-Франківська делегація з Арлінгтону, в серпні група студентів, а восени студенти з Івано-Франківська до Арлінгтону, щоб удосконалити англійську мову, перебуваючи в американських родинах. Знайомлюся з рештою української делегації: Віктор Вінтоняк – бізнесмен, власник фінансової фірми Акра та великий меценат – спонсорує відомий міжнародний фестиваль ковалів, видання мистецьких книжок та утримує спортову школу веслування, з якої два молоді хлопці є кандидатами на наступну Олімпіяду; його вродлива жінка Олена, дизайнер інтер'єрів; Василь Гуменюк – президент торгово-промислової

Юрій Добчанський проводить туру в Конгресовій Бібліотеці.

палати (Chamber of Commerce) і колишній Василь Противсіх; скромний Олександр Кулик – член міської ради Івано-Франківська; п. Таня Іванишин – член управи культурогічної організації «Цинамоновий хрущ». Пані Таня, як і п. Ліда Анишкевичус, займається багатьма благодійними акціями в Івано-Франківську. Це ділові, розумні жінки, членки Жіночої Громади.

Делегація ділиться на дві групи. Їду з одною до Bureau of Engraving and Printing. З цікавістю обсервуємо усі фази друкування американських банкнотів. Цікаво довідатися, що папір, на якому друкують гроші, не має ні одного проценту дерева, тільки льон і бавовну. Наша наступна зупинка – Конгресова Бібліотека. Делегати вражені красою монументальної споруди, її мистецьким декором, багатством колекцій і технологією послуг. Юрій Добчанський і Богдан Кантор, працівники бібліотеки, провадять цікаву, інформативну туру. У бібліотеці є цінна колекція україністики, включно з першим виданням Шевченка, журналом «Київська Старина» і примірником «Острозької Біблії» з 1581 р. Після короткої зупинки у бюро конгресмена Морена, якою проводила Ксеня Йовик, повертаємося до готелю, де в 6-ій годині є офіційна “reception” Конвенції. Українська група пишалася станком з мистецькими фотографіями Івано-Франківська, книжками та “деревом” виз-

начних особистостей, народжених в Івано-Франківську. Поміж владикою Величковським, Ірою Маланюк, Юрієм Андруховичем можна було побачити теж Артура Бірнса та діда Джері Сайнфелда.

Я на 234-ій сторінці Л. Костенко.

Субота 5. III. Збудив мене приємний запах з кухні. Це мер встав раніше і приготував для нас, 4-ох жінок, смачний сніданок – присмажену бульбу з цибулею і сосисками. Навколо стола завелася цікава розмова. Оповідає мер, як тяжко управляти містом в сьогоднішній ситуації. На кожному кроці перепони. Населення привикло, що все має бути безплатно, а фінансів від держави нема. Все ж таки він оптимістично настроєний і каже, що у співпраці з однодумцями і громадськовиробленими заможними людьми можна багато добра зробити. Дає за приклад недавно збудований будинок для безпритульних міста.

Урра! Я скінчила книжку Костенко! Яка вона розумна і правдомовна жінка! Чи «Записки...» є романом, не знаю і не дбаю. Але коментарі до описаних подій в Україні і у світі такі влучні, точні і до болю правдиві. Книжка читається легко, деякі речення, немов афоризми – «Нашого цвіту по всіх борделях світу... Ніхто ні за що не бореться, тільки наші політики за владу над нами...»

Івано-Франківська делегатація під Fort Myer Officers' Club.

1-й ряд: Ліда Анишкевичус, Ксеня Йовик, Олена Вінтоняк, Сузан Заяк, Наталка Соневицька, Тетяна Іванишин.

2-й ряд: мер Віктор Анишкевичус, Олександр Кулик, Віктор Вінтоняк, Василь Гуменюк.

Неділя 6. III. Їдемо рано на 10-ту до ексклюзивного Fort Myer Officers' Club на військовій базі недалеко Арлінгтон цвинтаря. На сніданок запросив наших гостей з України кольоритний літній Colonel Liewer, великий прихильник міст-побратимів, який в 2008 році гостював в Івано-Франківську. Їдемо попри пам'ятник Іво Джіма і розповідаємо нашим гостям, що один морський піхотник, зображений на пам'ятнику, був Міхал Стренк, який вважав себе русином. Переходимо

дуже строго контролю документів і багажу. Сніданок – королівський, вибір страв незлічимої. До сніданку грає легку музику піаніст на білому концертному фортепіані.

Вполудне прощаємося. Яке дивне життя! Тому чотири дні були ми незнайомі. Сьогодні розстаємося приятелями із спільно пережитими споминами, котрі будемо пам'ятати ціле життя.

Наталка Соневицька.

ГУМОР

Німецький філософ Гайдеггер і гіппопотам з'явилися перед святим Петром.

Святий Петро каже: – Слухайте, сьогодні я маю місце тільки для одної особи. Котрий із вас дасть ліпшу відповідь на питання “який сенс життя?” – того я впушу до неба.

Гайдеггер каже: – Щоб думати про сенс буття, треба відкинути буття до степені як воно основане й інтерпретоване поняттями буття і фундаменту буття, як завжди в метафізиці.”

Святий Петро, не чекаючи на відповідь гіппопотама, каже: “Гіппо – сьогодні твій щасливий день!”

Світло летить швидше ніж звук.

Тому деякі люди здаються світилами до моменту, коли почнуть говорити.

Наші стипендіанти пишуть...

Доброго дня, дорогенька пані Наталю!

Нарешті я знайшла вільну хвилинку, щоб написати Вам листа... працюю над написанням магістерської та наукових статей. Отримую підвищену стипендію – 590 гривень. Ходжу, можна вважати, вже на останні пари, бо вчитимуся до 28 березня 2011 р., а далі матиму місяць практики в Рівному. Після практики буде захист магістерської роботи, отримання диплому та випускний.

Я стала стипендіаткою міжнародного благодійного фонду «Смолоскип», фонд висилатиме мені книги, газети та обіцяли дати тисячу гривень.

Острозька академія вислала моїм батькам з нагоди новорічних свят лист-подяку за мої відмінні успіхи в навчанні та активну позицію у громадській діяльності, зокрема, за організацію «Вечора спогадів», приуроченого до святкування Дня університету.

ДЯКУЮ за те, що Ви є! Ви моя наставниця та взірець, миленька пані Наталю! Здоров'я та радості Вам! Ви заслуговуєте найкращого!

– Ліда Саливанюк.

* * *

Цей лист адресований Наталії Даниленко, яка вже три роки спонсорує Ліду Саливанюк. Як повідомила п. Даниленко: “Батько дівчини цілком сліпий (на праці якась кислота випалила йому очі), мати бачить тільки 10% одним оком. Ліда дуже добре володіє англійською мовою, дуже добре вчиться. Крім 200 дол. через СУА висилаю їй щомісяця 50 дол. на студії в Острозі. Як бачите з її листа, вона цього варта. Наше СУА надзвичайно шляхетна організація, яка так допомагає дітям.”

Ліда Саливанюк

Національний університет «Острозька академія» – перлина наукового світу

Університет «Острозька академія», без сумніву, створив собі імідж національного надбання України, у якому відсутнє хабарництво і здійснюється не лише високоякісна підготовка фахівців, а й виховання вільної сучасної людини, яка вмє нетрадиційно мислити і застосовувати свої знання на практиці.

У 2009 р. Кабінет міністрів України надав Острозькій академії статус самоврядного дослідницького ВНЗ. Указом Президента України від 19 серпня 2009 р. ректорові Національного університету «Острозька академія» професору Пасічнику Ігорю Демидовичу присвоєно звання Героя України за визначні особисті заслуги перед Україною у збереженні та примноженні національної просвітянської спадщини.

Кожен день життя Острозької академії – це добрячий шмат історії. В стінах університету постійно знаходять місце важливі події. Недавно відбулося засідання польсько-українського круглого столу «Російська Федерація та міжнародні відносини у Центрально-Східній Європі». Учасниками обговорення були представники Студентського Кола міжнародних відносин ПВШЗ ім. Шимона Шимоновича (Польща, м. Замосць) та «Школа політичної аналітики «Поліс» спеціальності «політологія» Острозької академії. Обговорення стосувалося трьох тематичних блоків, зокрема учасники дискутували на тему геополітичної ролі Російської Федерації у регіоні Центрально-Східної Європи, зовнішньої політики Росії в контексті України та Польщі та політичного режиму в Росії, який існує зараз.

Гості із Польщі висловили власне бачення проблем демократії в Україні і Росії та можливості подальшого розвитку міждержавних відносин.

Острозька академія володіє потужним професорсько-викладацьким складом, який формує серйозну наукову базу університету. Ось, наприклад, викладач кафедри релігієзнавства Михайло Якубович відвідав міжнародну наукову конференцію в Саудівській Аравії, яка відбулася з 17 по 19 грудня 2010 р. в Мединському університеті (Медина, Саудівська Аравія). Це була перша міжнародна наукова конференція «Внесок Королівства Саудівська Аравія у вирішення проблем мусульманського світу», в якій взяли участь дослідники із 35 країн. Михайло Якубович, який брав участь у конференції із доповіддю про специфіку перекладацьких проектів сакральних текстів, був єдиним учасником із Європи.

Серед важливих подій, що недавно відбулися в стінах університету, можна відзначити обговорення перспективи внесення змін до навчальних програм фахівців з обліку та аудиту. Було проведено засідання підкомісії з обліку та аудиту Науково-методичної комісії МОН України за напрямом «Економіка та підприємство». 35 науковців, серед яких завідувачі кафедр, доктори наук та проректори провідних вищих закладів України стали учасниками семінару. Пропозиції підкомісії будуть рекомендовані Міністерству освіти у вигляді внесення змін до порядку і змісту формування навчальних планів у спеціальності «облік та аудит» для молодших спеціалістів та бакалаврів.

Нещодавно в Україну повернулося сорок учасників канадсько-української обмінної програми «Канада. Світ. Молодь», яка вже неодноразово проводиться у НУ «ОА» за сприяння Канадського міжнародного агентства розвитку. Українські та канадські молоді люди в межах програми працюють волонтерами в неприбуткових організаціях, в державних організаціях, у міських радах, засобах масової інформації, дитячих садочках та притулках, реабілітаційних центрах, лікарнях тощо. Програма є унікальною, як для українців, так і для канадців, адже дає можливість дізнатися не тільки про культуру інших країн, а й краще вивчити культуру своєї Батьківщини.

Крім спільних проектів з Канадською НУО «Канада. Світ. Молодь» та освітніми уста-

новами Польщі, НУ «ОА» бере участь у проєктах Європейського Союзу TEMPUS. Так, в Острозькій академії були запроваджені наступні проєкти: проєкт TEMPUS, «Електронний медіа ресурсний центр (eMeReCU)», Німеччина.

Студенти Острозької Академії щорічно беруть участь в таких програмах стажування та навчання, як Канадсько-Українська парламентська програма (CUPP), Програма ім. Фулбрайт для випускників {Fulbright Graduate program), Програма для випускників ім. Едмунда Маскі (The Edmund S. Maskie Program), Програма Лейна Кіркланда, проводять навчальні тури до Польщі, Студії Східної Європи і ін.

Незаперечною характеристикою студентського життя в Острозькій академії є його різноманітність та насиченість. При академії створена велика кількість студентських організацій, а також проєктів, в яких студенти беруть активну участь, мають змогу проявити свій творчий потенціал та реалізувати себе. Зокрема, серед них клуб «Поліс», фонд «Правничі ініціативи», юридична клініка «Pro Vono», журнал «ОА», студентське радіо «Острадіо, клуб «Економіст», фотоклуб, English-speaking theatre, Discussion Group. Острозька академія виховує талановиту працелюбну молодь, яка має змогу щорічно отримувати більше десятка грантів закордонних стипендійних фондів за досягнення в навчанні та активну громадську діяльність: освітньою фундацією ім. Петра Яцика, родиною Винар-Кузьмич, стипендії Наталки Даниленко за участь у щорічних конкурсах наукових робіт, стипендія ім. Івана та Ефрозини Винар, наукова стипендія Любомира та Анни Винар.

НУ «ОА» прагне до позиціонування себе у світі як престижного університету, тому підтримує постійні контакти з такими організаціями за кордоном: Українське Історичне Товариство (США), Товариство Української Мови ім. Т. Шевченка (США), Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (Канада-США), Союз Українок Америки. Університет співпрацює і з закордонними освітніми та науковими закладами, вченими, представниками української діаспори. Зокрема, налагоджена тісна співпраця з університетами у США: Північно-Іллінойським університетом, Іллінойським університетом, Університетом Південної Індіяни, Університетом Флориди; Лейпцігським університетом природничих наук в Німеччині. Студенти та викладачі проходять стажування в

США, Канаді, Німеччині, Швейцарії, Швеції, Франції, Великобританії та Польщі. Інформація про Національний університет «Острозька академія» занесена до протоколів сенату штату Іллінойс.

Студенти та професорсько-викладацький склад університету забезпечені сприятливими умовами для свого розвитку, адже тут створено допоміжні відділи, що надають різноманітні послуги студентам та викладачам, інформують громадськість про події в університеті, підтримують зв'язки з іншими установами тощо. Серед ресурсів, що надаються студентам, працівникам, гостям є університетська наукова бібліотека, редакційно-видавничий відділ, відділ зв'язків з громадськістю, Центр вивчення спадщини Острозької академії, відділ працевлаштування, ресурсні центри, методичні кабінети. При університеті діють: Інститут довузівського, заочного та дистанційного навчання, Інститут

дослідження української діаспори, Іститут права та правосуддя ім. О. Малиновського, Інститут соціальних досліджень.

Університет відіграє неабияку роль у політичному та культурному житті України. Острозьку академію постійно відвідують видатні діячі сучасності. Візити до академії здійснювали Віктор Ющенко, Леонід Кравчук, Леонід Кучма, Арсеній Яценюк, Юлія Тимошенко, посол Польщі в Україні Яцек Ключковський, письменники та поети: Сергій Жадан, Любко Дереш, брати Капранови, літературне угруповання Бу-Ба-Бу.

Вважаю подарунком долі те, що маю змогу навчатися в Національному університеті «Острозька академія». Адміністрація університету зацікавлена у вихованні зі студента повноцінної, всебічно розвиненої особистості, професіонала, адже з цього починається закладення основ майбутньої сильної України.

Намні читачі пишуть...

Хвальна Редакціє, шановні пані!

Вже понад 50 років з приємністю читаю Ваш журнал. З нього можна довідатися дуже багато про працю Вашої організації та про працю її відділів. Цікавими є профілі відомих а часом і не знаних нам жінок. В останнім числі цікава стаття п. Катерини Сіроцької про Союз Українок Польщі. З великою приємністю я завжди читаю сторінку д-р Ігоря Магуна. Чи то про "digestion...", чи про вплив погоди/зими на нас... чи... і багато іншого.

Причина мого листа саме сьогодні є та, що в останньому числі я не знайшла його поради. Надіюся, що то тільки перерва, що пан Доктор може на вакаціях! І в наступних числах знова знайдемо його цікаві думки та зауваження! Бажаю успіхів у Вашій цінній праці.

*Оксана Бризгун-Соколик
Почесна голова СФУЖО
Почесна членка СУА*

Від редакції.

Дуже дякуємо Вп. п. Оксані Соколик за щирого, теплого листа, в якому дано признання і високу оцінку праці Редакційної колегії журналу «Наше життя». Ми задоволені, що наш журнал читають не лише союзянки в США, але й у Канаді та інших країнах світу, де живуть українці. Статтю д-ра І. Магуна прошу читати в цьому числі журналу на ст. 34.

ПОЕТИЧНИЙ ТАЛАНТ УКРАЇНИ

*Львівська
поетеса
Богдана
Микита,
викладач
української
мови та
літератури
Львівського
державного
військового
лицею ім. Героїв
Крут.*

Народилася 4 лютого 1977 року у м. Львові. Навчалася у загальноосвітній середній школі, а з 1991 по 1995 рр. – в Українському Греко-Католицькому лицейі ім. Климентія Шептицького. За відмінне навчання була нагороджена поїздкою тривалістю 1 місяць до Італії, під час якої була на авдієнції у Папи Івана Павла II. У 2000 році з відзнакою закінчила філологічний факультет Львівського Національного університету ім. І. Франка. Магістр української мови та літератури. Член Львівської організації Спілки письменників України.

Дипломант Міжнародного літературного конкурсу “Гранослов-93”, лавреат літературної премії ім. Наталії Давидовської, учасниця конкурсів „Привітання життя”, “Трикрилий птах”. У 2006 р. вийшла друком книга поезій „Вино із півоній”.

Поезії друкувались у періодиці: часописи “Дзвін”, газетах “Літературний Львів”, “Молода Галичина”, “Просвіта”, “Неділя”, “Галицьке Юнацтво”, “Високий замок”, “За вільну Україну”, “Львівський політехнік”, “Місіонар”, “Ластовенятко”, “Ратуша”, антологіях: “Привітання життя”, “Гранослов” та ін.

Одружена, виховує сина Євгена 2002 р.н. Після одруження змінила прізвище на Микита-Зрайко, та в літературі залишилася як Богдана Микита.

Читаючи вірші Богдани, відчувається щирість і глибока релігійність молодого поетеси.

Її поезії неначе випромінюють світло зсередини. Про це розповідає сама поетеса: “Світло зсередини – це не данина модним віянням чи імідж. Власне це погляд на світ, який з сірого повинен стати кольоровим. Фарбувати все навколо промінням власного сумління і серця – покликання художника слова. Зрілість поета не лише в досконалій формі чи композиційній побудові. Він не живе в світі поезії, наче у віртуальній реальності, бо кожен рядок – то і є власне життя. Немає двох світів – реального і віршованого. Це один всесвіт і він – в полум’ї сердечних поривань”.

Радіємо, що в Україні виросло молоде покоління високої духовної, патріотичної і релігійної моралі. Щастя Тобі, Богдано!

Лідія Служ.

Прости

Коли кричали: «Відпусти Варавву!
Того, хто звав себе царем, – розпни!»,
Самі себе прокляли. Смерть криваву
Призначили Месії. І дали
На плечі покалічені хрест нести.
Він на гору Голгофу йшов по смерть.
Христа розп’яли, Бог звелів: «Воскресни!
Тих, що з Тобою, не здолає смерть».
Прости їм, Отче, бо вони не знають,
Що роблять», – Божий Син за нас просив.
Чи Ти простиш нам, Боже, що чекаєм
І віримо в любов Твою?.. Прости!

Соло на скрипці

Чуєш, як грають?
Тут – оркестр, а там – один скрипаль.
Навіть не знаю,
Чом мені його так стало жаль.
Тут я радію,
Але там щоку зросить сльоза
І не посмію
Відійти я звідти, бо сама
Добре вже знаю,
Що у серці розбива кришталь
Той, що так грає –
Не оркестр, а сам-один скрипаль.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

ВІСТІ ЗІ СТИПЕНДІЙНОГО БЮРА

Під час нарад СФУЖО у Перемишлі, Польщі, минулого року нав'язано контакт із головою Союзу Українок Естонії Лілією Чикальською. Ось уривок із її листа:

Шановна Пані Маріє!

Хочу ще раз подякувати Вам та союзнякам Америки за таку хорошу справу – надання стипендії українським дітям усього світу. На минулому тижні я вручила стипендію Марії та Роману і це було справді дуже зворушливо. Діти дякували, раділи, розпитували про умови, які вони мають виконувати. Хочу зазначити, що саме ці діти і так беруть участь у громадському житті українців Естонії, але стипендія додала їм усвідомлення, що їхній внесок цінують, що їхня робота важлива.

З повагою та найкращими побажаннями, Лілія Чикальська.

Щиренько дякуємо за співпрацю та теплі слова!

Марія Полянська, референтка стипендій США.

До нас пишуть вдячні стипендіяти!

«...Стипендію я отримав, за що Вам і моєму спонсору щиро вдячний!... Отже, я закінчив Національний університет «Львівська політехніка» і отримав диплом магістра за спеціальністю: «Системи управління і автоматики». На даний час працюю на ПП «Добра Справа», яке займається поліграфічною та видавничою діяльністю... Щиро дякую ще раз за Вашу допомогу і підтримку, яку Ви надали мені на протязі мого навчання. Нехай Бог дарує Вам міцне здоров'я та щасливе життя за Ваше благородне діло, яке допомагає українським дітям у навчанні!»

З повагою, Андрій, Львів, Україна.

Радіємо успіхами Андрія та gratуємо спонсорів пані Ользі Пастернак із Норт Порт, Флорида! Подружжя Юрій та Ольга Пастернаки взяли під опіку Андрія, коли він був у 7-ій класі в 2001 році. Пані Ольга продовжувала спонсорувати після відходу у вічність свого друга життя, бл. п. Юрія, за що ми безмежно вдячні. – М. П.

* * *

«... Хочу висловити щиро вдячність за матеріальну допомогу, завдяки якій мої батьки мають можливість своєчасно оплачувати моє навчання. Ми раді, що Ви прийшли на допомогу в скрутний момент для мене та моєї родини. Я вивчаю українську мову та літературу, мрію стати справжнім вчителем, продовжувати справу своїх батьків, які є вчителями української мови та літератури....»

З повагою, Павло, Житомир, Україна.

Павло одержує стипендію уже третій рік із Меморіального фонду ім. д-р Степана Банаха. – М.П.

ПОЖЕРТВИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 2011

1,000 дол. Маріянна Мисишин; 660 дол. 118-ий Від. СУА (118); 350 дол. д-р Уляна Лоза (49), 106-ий Від. СУА (106); 330 дол. Михайло Гумницький, Ольга Лушняк (22), St Nicholas Brotherhood (27); 250 дол. д-р Христина Стасюк і Юрій Фаріон; 220 дол. Галина Шулевська (106); 200 дол. Ярослав Бігун (78), 98-ий Від. СУА (98); 110 дол. Юрій Левицький; 100 дол. Марія Боднар (49), Ольга Курилас (78), Leonard & Barbara K Littman (28), Тамара Панкевич (49), Петро і Анна Поліщуки (49), Оксана Салдит (49); 70 дол. 1-ий Від. СУА (1); 50 дол. Марія Оксана Бачинська (86), Христина Бровн (49), Zorianna Bunche (49), Марія Маланяк (49), Микола і Татіана Паславські (49), Емілія Святківська (49); 30 дол. Михайло і Анастасія Вашкурак (49); 21 дол. Рената

Бігун (28); 20 дол. Mary Beth (49), Люба Цюлко (49), Василина Остащук (49).

В ПАМ'ЯТЬ

У пам'ять моєї найдорожчої матері, довголітньої членки СУА, **бл. п. Анастазії Мисишин**, та хрещеної матері, **бл. п. Ярослави Оренчук**, пересилаю 1,000 дол. на продовження стипендій моїм стипендіатам. Маріянна Мисишин, Спрігфілд, МА, Вільна членка СУА.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Софії Барусевич** – «Сонечки» – моєї дорогої й незабутньої подруги, складаю 100 дол. на допомогу в навчанні школярам-сиротам в Україні, через 78-ий Відділ СУА у Вашингтоні. Ольга Курилас.

Щиро дякуємо!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА,
Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

Email: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬО ЙОРКУ THE UKRAINIAN MUSEUM

ПОЖЕРТВИ ЗА ГРУДЕНЬ 2010

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На тривалий фонд ім. **Оленки Вірщук-Савицької** в пам'ять бл. п. Марії Вірщук складаємо датки на Український Музей: по 100 дол. Анна Левицька, Ірка Ткачук, М. Когут, Др. Олег і Анна Денисик, Ореста і Роман Гладкі, Александер і Ксеня Салевич, Іван Лещук, Олег і д-р Аріядна Голинські, Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал, М. Когут (АСК Engineering Service); 75 дол. Ukrainian Athletic Education Association; по 50 дол. Арнолд і Марія Рудакевич, Марта Левицька, Володимир і Рената Ганчук, Оксана Драган, Камілія Гук (Масяр) Тиміш і Мирося Ганкевич, Орест і Дарія Пенцак; по 30 дол. Дамян і Рената Гандзій, Наталія і Борислав Білаш, Андрій і Софія Титла; по 25 дол. Доріан Юрчук з родиною, Еміль Твардовський.

На тривалий фонд ім. **Оленки Вірщук-Савицької** в світлу пам'ять бл. п. Марії Вірщук (з дому Пováлячек) складаю 100 дол на Український Музей. Родині складаю щирі співчуття. Ореста Ткачук.

In **memory of Maria I. Wirszczuk** we are donating

\$85 to the Olenka Wirszczuk-Savyckyj Memorial Fund established at The Ukrainian Museum. From Irene Wirszczuk's co-workers and friends.

На Меморіальний Фонд ім. **Олени Шиприкевич** складають 150 дол. Роман і Мотря Слоневцькі, 100 дол. Люба Онуферко.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

Цією дорогою хочу вшанувати **світлу пам'ять мого мужа Лені** та його родину. Їх праця та ощадність уможливили цей даток. Надіюсь, що ця підтримка залатає якусь шпарочку та бажаю дальших успіхів у слідуєчих роках існування. **The Bonacorsa's – Leonard, Stephen, Alice and Carmel.** Христина Бонакорса.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Мирослави Стахів**, довголітньої членки 92-го Відділу СУА складаємо датки на Український Музей: 30 дол. Дарія Самотулка; 25 дол. Стефанія Ландвійт; по 20 дол. Іванна Мжиглоцька, Олена Рохман; 5 дол. Ліна Підвірна.

У другу невимовно болючу річницю відходу у Божу Вічність мого незабутнього чоловіка **бл. п. Юрія Оранського** складаю 50 дол. на Український Музей. Надія Оранська.

В пам'ять нашої мами **бл. п. Неоніли Винарської** складаємо 1,000 дол. на Український Музей. Данило Винарський, Юрій і Шерил Винарські, Андрій і Сузанна Винарські.

В пам'ять **бл. п. Неоніли Винарської** складають датки на Український Музей: по 100 дол. Ярослав і Ляріса Музичка, Марта Тарнавська, Любомира Мичковська; по 50 дол. Зенон і Наталія Мягкі, Надя Дейчаківська, Наталія Симс; по 25 дол. Маріян і Лідія Вирста, Михайло і Люба Дармохвал, Дарія Федорів, Олег і Неля Бендюк, Мирон і Марія Василина, Олена Хміляк, Ольга Поглід, Іванна Шкарупа; по 20 дол. Люба Мудрій, Ніна Сікора, Фаїна Сива, Ольга Дем'янчук, Сузанна Телішевська, Роман і Адріана Миронович; 10 дол. Стефан і Марія Антонів.

В пам'ять **бл. п. Неоніли Винарської**, довголітньої членки 12-го Відділу СУА складаємо даток в сумі 100 дол. на Український Музей. 12-ий Відділ СУА.

In memory of **Mrs. Nellie Wynarsky**, we would like to make a donation of \$20 to The Ukrainian Museum. James and Mary Lou Kamnikar.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Нелі Винарської** складаємо 100 дол. на Український Музей. д-р Ярослав і Ляріса Музички.

В пам'ять **бл. п. Неоніли Винарської** складаю 100 дол. на Український Музей. Катерина Росандич.

В пам'ять **бл. п. Ольги Буртик** складаю даток в сумі 400 дол. на Український Музей. Ірена Буртик.

In memory of **Vera Hrynyszyn**, I am donating \$40 to The Ukrainian Museum in New York. Alsie Johnson.

У пам'ять **бл. п. Любомира Курилка** складаємо 100 дол. на Український Музей. Олеся і Люба Лабунька.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ірини Кашубинської**, через 33-ій Відділ СУА ім. Лесі Українки склали датки на Український Музей: 500 дол. Володар і Марта Лиско; по 100 дол. Роман Цегельський, Світляна Недільська, Нестор і Аніза Вересюк Шуст, Роман і Ірина Коструб'як, д-р Богдан і Мотря Томків, Ярослав і Ляріса Музичка, Альберт і Оксана Кіпа, Віра Лащик і Софія Лащик-Титла; по 50 дол. Ігор і Арета Захарій, Мирон і Ореста Задойні, Володимир і Лідія Базарко, Богдан Піхурко, Ярема і Христина Раковські, Марія Кальба, Арета Колодій, Франко і Віра Молс, Роман Боднарук; по 30 дол. Богдан і Мина Футей; по 25 дол. Теодозій і Лукія Гриців, Василь і Елеонора Хміляк, Василь і Віра Ліщинецький, Маріян і Лідія Вирста, Ірина і Леся Кріса, Надя Дейчаківська, Ольга Дем'янчук, Іванна Шкарупа; по 20 дол. Марта Вігант.

Замість квітів на могилу нашої дорогої **бл. п. Ірини Кашубинської** складаємо 200 дол. даток на Український Музей. Юрій і Надя Цегельські.

В пам'ять нашого товариша з шкільної лавки в Зальцбургу **бл. п. д-ра Любомира Курилка** складаємо 200 дол. на Український Музей. Юрій і Надя Цегельські.

В пам'ять **бл. п. Ірини Кашубинської** складаю 100 дол. даток на Український Музей. Богданна Цегельська.

Замість квітів на могилу **бл. п. Ірини Кашубинської** складаємо 100 дол. на Український Музей. Олеся і Люба Лабунька.

В пам'ять **бл. п. Роксолани Подпірки**, довголітньої членки 30 Відділу СУА в Йонкерсі складаємо 500 дол. на потреби Українського Музею в Нью Йорку. 30 Відділ СУА.

В пам'ять **бл. п. Володимира Дигдало** складаю 50 дол. на Український Музей. Ірина Куровицька.

В пам'ять **бл. п. Андрія Шох**, мужа Христини Шох, бувшої голови 113 Відділу СУА складаємо 100 дол. на Український Музей. 113 Відділ СУА.

В пам'ять **бл. п. Андрія Шох** складаємо 20.00 дол. на Український Музей. Ралф і Ольга Делла Кава.

У пам'ять **бл. п. Ярослава Куровицького** складаємо 50 дол. на Український Музей. 50 Відділ СУА.

В світлу пам'ять **Олександра (Олеся) Дзеровича** складаємо даток в сумі 100 дол. на Український Музей в Нью Йорку. Батькам св. п. Олеся, його братові та цілій родині складаємо наші глибокі співчуття. Марта і Андрій Бачинські.

У пам'ять **бл. п. Олександра Дзеровича** складаємо даток в сумі 100 дол. на Український Музей в Нью Йорку. Родині складаємо наші співчуття. Мирон і Ольга Гнатейко.

В пам'ять **бл. п. Люби Баран-Чорній**, разом із сестрою Наталією Маркевич Бенсон, яка була її товаришкою, складаю 100 дол. на Український Музей. Меланія Банах.

В пам'ять **бл. п. Олександра Воробця** зложили датки на Український Музей в сумі 85 дол.: д-р Лідія Мартинець, Rosemarie Neuner, Martin Green, 75 дол. Ксеня Йовик.

В пам'ять **бл. п. Катрії Гадзевич**, яка відійшла у вічність у вересні 2010 р., складаю 25 дол. на Український Музей. Надія Гафткович.

У пам'ять **бл. п. Володимира і Софії** складаю 35 дол. на Український Музей. Богдан Кузик.

У пам'ять **бл. п. Марти Качмарської** складаю даток в сумі 100 дол. на Український Музей. Катруся Ленард.

В пам'ять **бл. п. Лідії Крушельницької** складають 100 дол. на потреби Українського Музею Роман і Надя Подоляк.

З НАГОДИ

З нагоди Різдва Христового в честь п. Ольги Гнатейко складаємо 75 дол. на Український Музей. Д-р Богдан і Христина Ганас-Мінчак.

ДАТКИ

10,000 дол. Проф. Ярослав і Алла Лешко; **5,000** дол. Богданна Титла; по **3,000** дол. Яра Ріпецька фон Гелбіг, Gary and Irene Wolfe; **2,700** дол. Андрій Лопатинський; по **2,500** проф. Ярослав і Алла Лешко, Дарія Пішко і Михайло Комічак; **2,073.12** Ксеня Кузмич; **2,013** дол. P's & B's Education Fund; По **2,000** зі спадку Ельфріди Олексин, Ольга Зарицька, 113 Відділ СУА, Андрей Гарасимьяк, д-р Микола і Христина Баранецькі (на виставку С. Гординського), Мирон і Марія Кукурудза; **1,948.08** Марко і др. Аріядна Бах; **1,200** дол. д-р Ірина Комаринська; по **1,000** дол. Володимир і Катерина Була, The Moody Foundation (matching gift of Maria Menendez and George Sawicki) Мотря Кузич, Маркіян Кузич, Дарія Байко, Алекс і Ганна Лятишевські, Андрій та Ірина Ленчик, Марта Левицька, Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал, Леонард і Галина Мазур, Микола і Оксана Яремко, Юрій і Ольга Левицькі, Ростислав і Галина Мілянчик, Адріан і Христима Байко-Сливоцькі; По **750** дол. Мирон і Христина Мельник; По **500** дол. 30 Відділ СУА, Ольга Чипак, Уляна Дячук, Похоронне Заведення Литвин і Литвин, Ірина Куровицька, Лев і Марія Чировські, СУМА (Йонкерс) Федеральна Кредитова Кооператива, Walter Clebowicz, д-р Мотря Українська, Мирослава Мирошниченко, Орест і Христина Ганас, д-р Марта Лопатинська і Ігор Зварич; по **400** дол. д-р Оксана Балтарович і д-р Юрій Гуд; по **300** дол. Роман Костюк, проф. Володимир Петришин; по **250** дол. Христя Соневицька, Любомир і Марія Явні; **215** дол. Іван і Уляна Сось; По **200** дол. д-р Осип Данко, Осип Фіншак, Володимир і Катерина Воловодюк, Дарія Мерле; **177** дол. Ніна Лапчик; **170** дол. Роман і Мотря Слоневські; по **150** дол. 34 Відділ СУА, Йосиф і Айрис Гураль, Лариса та Андрій Пашук, Українська Самопоміч Нової Англії, Ростислав і Марта Хомяк, Надя Дюк, Мирослав і Надя Шмігель, Андрій і Тамара Кобзар, 111 Відділ СУА, Наталія Слюзар; **125** дол. Scott Plunkett and Joseph Kosciw; По **100** дол. Дженні Курилюк, Євген і Стефанія Зибликевич, Лариса Заїка, Наталія Брандафі, Христина Кузьмович, Heinrich and Christine Huegerich, Ольга Гнатейко, Оленка Кастелі (in the name of Anna Slobodian), д-р Аркадія Коцибала, Дженет Волошин, Юліяна Осінчук, Тарас Козбур, Карол Андерсон, Ксеня Йовик, Лідія Стебельська, Марія Бакалець, Аврелія Граб, Татіяна М. Демчук, Магдаліна Дякун, Francis Walsh, Аніта Герасімчик, д-р Павло Омельський, Микола Ярмо, Борис і Катерина Онуфрейчук, Богдан Марків, С. Андріяшук, Роман і

Марта Навроцькі, Валентина Кузьмич, Іван і Віра Гайдоч, Наталія Клапішак, Ярій і Олександра Раковські, Ліда Прокоп і Володимир Артимишин, Hal and Adriana Malone; **90** дол. Борис і Ольга Караш; **70** дол. Віталій і Тетіяна Кейс; 60 дол. Катерина Сова; **55** дол. Зенон Дерзко; По **50** дол. Барбара Кенеді, Анастасія Гірняк, Петро і Анна Поліщук, Мотря Кузич, Марія Анна Куліш, Наталія Коваль, Ірена Русснак, Ольга та Михайло Ільків, Ірена Сайкевич, Карол Кінзей, Johanna Saldyt, Любомир Зобнів, Роксоляна і Стефан Місило, Ігор і Наталія Гавдяк, Теодор і Олександра Костюк, Андрій Чаплик, Зіна Михайличенко, Іванна Ганкевич, Ева Крижанівська, Мирон і Ірена Красій, Наталка Соневицька, Василь Білан, Галина Корсунь, Алекс Омецінський, Юрій і Марія Вальчук, Ростислав Кузьмич, Марія Павльчак, Іван Кулак, Юрій і Христина Демидович, Стефанія Семущак, Валентина Чудовська, Ірена Остапюк, Тамара Сидоряк. Анна Їбур; по **40** дол. Nadine Sielecki; По **35** дол. Анна Сафіян, Роман Ференцевич, Орест Дутка Романа Дигдало; по **30** дол. Ольга Гнатейко, Борис і Анастасія Калушик, Петро Гованський, Катерина Яворська; по **25** дол. Михайло Феш, Гелена Футала, К. Лена Мариняк, Розалія Принада, Ірена Пташник, Маргарета і Вілліам Кець, Zina Smith and Stefan Jedynak, Dr. Roman Bohonovych and Dr. Susan Siegel, Василь Коваль, Стефан Покора, Александер Пришляк, Анна Думка, Михайло і Алла Герець, Йосиф Васильків, Романа Тимчишин, Михайло Курило, Анна Кібало, Орест Небеш, Анна Сулима, Анна Клоків, Патриція Свадош, Віра Кальба, др. Зірка Дерлиця, Марія Ярема Остапа, Др. Микола і Лінда Григорчук, Люба Шевченко; по **20** дол. Give with Liberty (matching gift Gerald V. Nestor), Михайло і Христина Макар, Анна Кадилак, Анна Сафіян, Harry and Emilia Swiatkiwsky, Chrystyna Dziuba Brown, Ніна Загнійна, Марія Лозинська, Петро Романишин, Ольга Курилас, Юрій Голят, Олена Сацюк, Гелена Горос; по **15** дол. Стефа Косців Сенишин, Kenneth Graham; по **10** дол. Талі Джілет, Thomas and Margaret Boson, Дмитро Бараницький Стефан Адамчук; Петро Малкут, Стефан і Анна Ярема, Іван і Руслана Рибак, Петро Грицак, Lola Saveskie, Раїса Євтушенко, Василь і Анна Васів, Р. Грицушко, Мугон and Ruth Gural, Роман Мацук, Ігор Гулаший, Оксана Стельмах, Joel Epstein, Ida Miller, Genevieve Kufta, Рената Бігун, Janice Diwal; **5** дол. Іван Корнило.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ.

Поправка. В останньому числі мало писати Після 45 років існування важливої і потрібної громадській праці в Діаспорі й Україні, 89 Відділ СУА розв'язався і зложив на Український Музей 500 дол.

Управа і адміністрація УМ.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXVIII

May 2011

SHARING THOUGHTS, VIEWS, & NEWS

During the weekend of March 26–27, two quite different UNWLA events took place—an annual meeting of one of our Regional Councils and an anniversary celebration of one of our UNWLA branches.

Branch 56 is a Branch-at-Large. It is also the biggest UNWLA branch and boasts 98 members. Who were the women who created this unique branch, which is situated outside of a major community of the Ukrainian diaspora? Who are these women who continue to carry on their community and charitable work from their homes in Florida? Branch 56's first president, UNWLA honorary member, Maria Navarynska, had already been very active in Branch 29 in Chicago. But twenty years ago, after she moved to North Port, she quickly and enthusiastically gathered and organized a newly arrived group of women, women who had moved from various corners of the United States, into a UNWLA branch. And these women, most of whom had been active in their previous communities and in the UNWLA, found a common language, a common love for Ukraine, respect for each other, and continued to contribute to the good of their society following the goals and missions of the UNWLA! The branch is exemplary; its extremely active members support UNWLA Convention resolutions, promote and participate in organizational endeavors, cultural programs, publishing, social welfare projects, and support the Ukrainian Museum and Scholarship program. In addition, the branch takes advantage of every opportunity to host cultural events in its own circle, as well as to spread information about Ukraine, its heritage, and culture within the American community! These fine ladies formed the branch with many previous experiences behind them, both professional and personal, and have used that wealth of experience positively, to build on and carry on their fine work.

Thus, on March 27, the branch members, together with husbands and friends, gathered to celebrate its twenty years of accomplishments and successes at a very elegant and thoughtfully planned out luncheon. Several members of the UNWLA National Board were among those attending: Anna Macielinski, Second Vice President for Membership; Roxolana Yarymovych, Member-at-Large Chairwoman (Br. 56 member); and Orysia Zynycz, Acting Liaison for Branches-at-Large (Br. 56 member). During this festive luncheon, it was clearly evident how proud and dedicated these branch members are and also evident that friendships had formed for life. At an informal meeting with the branch a few days after the anniversary celebration, all the members were very attentive and receptive to my short report about the work the UNWLA Executive Committee has already undertaken as well as about projects on the horizon. These lovely ladies were extremely hospitable and it was very clear just how dedicated to our organization they are.

The day before this celebration, Central New York Regional Council held its annual meeting in Kerhonkson, New York. This Regional Council is relatively small—consisting of four branches. Having made a previous commitment to attend the festivities of Branch 56, I could not be present at this annual event. Vera Kushnir represented the Executive Committee and, in turn, recounted the details of the meeting to me via telephone while I was still in Florida. Delegates of Branch 62 of Glen Spey, New York, also could not attend the Regional Council meeting as they were hosting a concert in honor of Taras Shevchenko.

Central New York Regional Council has an interesting mix of branches. Branch 34 of Cohoes, New York is one of the older UNWLA branches, having been established in December 1930. As the branch's older membership has become less active, younger members (many of them the daughters of these older members) have become more active, ensuring the continuity of the branch's many annual projects and fundraisers. The respect for the branch's original members and the respect for the UNWLA were the basis of this success story. Branch 95 of Poughkeepsie/Kerhonkson, formed 20 years ago, finds itself in the Hudson Valley with no "home base"—the two towns are separated by the Hudson River and the Catskill Mountains. Their founding membership was organized and expanded by word of mouth, by overhearing the Ukrainian language at local

events, by catching a Ukrainian surname in print or in conversations. These women have an extremely varied background, but all were interested in cultivating friendships with other Ukrainian American women. It is in this manner, that they were drawn to each other and to the UNWLA and became dedicated Soyuzianky. Their strength is interaction with the American community around them. Branch 99 was formed in 1968 in New York state's capital (Albany) and, at one time, had 46 members—a large number for this community. This branch, because of its leadership and location, became the center of the area's diaspora community life—the branch established and runs a nursery school (svitlychka), sponsors a singing group (Charivnij Homin), runs an annual and extremely successful Easter bazaar, among other events

After taking care of Regional Council business, an interesting and thought-provoking discussion ensued among the delegates at this meeting. It focused on what held each branch together, in other words, what was its glue? For Branch 34, it was the daughters continuing and supporting the branch their beloved mothers had built; for Branch 95, it was friendship and an opportunity to become more involved with the Ukrainian community and reconnect with their Ukrainian roots; for Branch 99, it was living in an active Ukrainian community and recognizing how much women contributed to this hub of activity. The conclusion, according to the summary I received from Ms. Kushnir, was that each branch is an individual entity, has different needs, different strengths, and cannot and should not be compared to any other.

Many of the ladies from North Port and from central New York will be attending the XXIX UNWLA Convention in Whippany, New Jersey. They will share their respective backgrounds, fundraising project ideas, membership challenges, successes and frustrations, etc. The “younger” women will seek out the advice of more seasoned members, eagerly listening to accounts of “how it used to be.” But these younger members will share their own stories—for instance, about how technology can help communication. And everyone will benefit from this mutual sharing, and the UNWLA's spirit and purpose will be lifted and enhanced. There will, of course, be disagreements, but it is certain that these too will be in the spirit of the greater good. Discussions will ensue about the current state of affairs in Ukraine and how we, as an organization, should approach them—or whether we should respond to them at all. Friendships and contacts will be made, renewed, and maintained. All of this will take place around a tight schedule, one addressing the programs and formalities of an 86-year-old organization within the framework of a convention held for the 29th time. How proud we should be! Please join us for the XXIX UNWLA Convention on May 27–30. We promise you an experience no Ukrainian woman should miss.

---

*Central New York
Regional Council meeting,
March 26, 2011.
First row: Eva Panchyshyn,
president Branch 95; Vera
Kushnir, president Branch 99;
Maria Cade, president Central
New York Regional Council;
Halyna Logan, Branch 34
delegate, and meeting
participants.*

To all our readers who are also mothers, I extend sincere wishes for a wonderful and blessed Mother's Day. May God bless each of you for your love and dedication to your families!

May I suggest that we take this holiday as an opportunity to remember our mothers, the founders of this organization, those who are no longer with us and those who continue as members of the UNWLA. Let us honor their hard work and build upon their legacy.

Marianna Zajac, President

ВЕЛИЧАВЕ ВІДЗНАЧЕННЯ 75-ЛІТТЯ ЗАСНУВАННЯ ОКРУГИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – ДЕТРОЙТ

6-го березня наша Детройтська Округа Союзу Українок Америки (СУА) відзначила 75-ліття від часу заснування. Це насправді величаве свято – свято наших українських берегинь, матерів, бабусь, а також і прабабусь, які прибули на це відзначення, було гідне подиву. В Українському Культурному Центрі, де відбувалась ця подія, можна було зустріти і побачити як 20-ти літню, так навіть і 100-річну союзянку.

Подібного наш Детройт ще не бачив – три генерації “бджілок”, які невтомно трудилися та продовжують виконувати і сьогодні цю благородну справу для блага своєї нації, свого українського “Я” на теренах чужого світу.

В честь Союзянок перед початком імпрези в церкві св. Йосафата (м. Воррен) відбулися молебні, Служба Божа та панахида в пам’ять союзянок, які відійшли у Вічність та, співпавша на цей день, панахида за воїнів УПА та їхнього командира Тараса Чупринку. Переповнена церква, де, крім союзянок та парафіян, знаходилося і багато дітей (Пласт, СУМ, учні школи, внесені прапори) надавали присутнім незабутнього відчуття чогось надзвичайно духовного, чогось небесного, яке підсилювалось також і гармонійним співом церковного хору.

Парох церкви св. Йосафата о. Маріо Дацишин в його проповіді так і назвав невтомних в їхній праці союзянок “бджілками” та зачитав подяку від учнів школи матерям, бабусям,

прабабусям, без допомоги яких не існувала б наша українська школа.

О 2-ій годині дня розпочалась урочиста частина свята. Над головним столом красувалась емблема, присвячена 75-літтю Округи СУА, яка була так вдало зроблена та представлена, що відразу “падала в око”. При вході до залі кожному, хто прибув на свято, вручали спеціально підготовлену та видану Ювілейну книгу в честь 75-ліття Округної Управи СУА Детройт. Висвітлення історії Округи та виставлена поруч на столі колекція ляльок, одягнених в українські строї з різних областей України, виконана нашою союзянкою-мисткинею п.Оленою Папіш, якій в організації виставки допомагала п. Люба Федорко, – надавали відчуття насправду українського свята, відчуття, що це не тільки Український Культурний Центр, а ніби ми присутні на святі в Україні!

В залі знаходилися представники міського телебачення, які брали інтерв’ю в союзянок та робили світліни для висвітлення свята на телебаченні міста Воррен.

Свято відкрила голова Округної Управи СУА п. Ліда Яхницька та передала ведення святочної програми союзянці п. Наталі Гевко – знаній ведучій в нашій Детройтській громаді, Почесній членці СУА та Почесній голові Округи. Трьома гімнами (Америци, України, СУА), який присутні виконали під акомпан’ямент

відомої в громаді піяністки п.Ольги Дубрівної-Соловій та однохвилинною мовчанкою в пам'ять союзнянок, що відійшли у Вічність, відкрили свято.

П. Наталія Гевко представила присутнім головний стіл: п. Маріянна Заяць – голова СУА, п. Ліда Колодчин – Почесна членка СУА, Почесна голова Округної Управи та Почесна членка СУ України. Парох церкви св. Йосафата отець Маріо Дацишин, п. Анна. Мацілінська, друга заступниця голови СУА, п. Ліда Яхницька – голова Округної Управи СУА Детройт, п. Наталія Гевко – Почесна членка СУА та Почесна голова Округної Управи, п. Оксана Ксенос – парламентаристка СУА, п. Рома Дигдало – Почесна голова Округної Управи та п. Олена Лісківська – Почесна голова Округної Управи. Запрошений до святкового стола був владика Олександр Биковець та через хворобу не зміг прийти. (Його функції виконав протоієрей о. Василь Шайда).

Крім головного стола, присутнім були представлені: п. Дарія Конюх та п. Марцеліна Хомяк – Почесні членки Округу Детройт. Три співголови комітету по відзначенню 75-ліття Округу: п. Дарія Завадівська, п. Ліда Казевич та п. Ірена Петріна.

Почесні гості, яких представила ведуча, були: Mayor of the City of Warren, Michigan-James R. Foust. Representative of US Congressman Sander Levin-Melanie Grund, Councilman-Mark Liss, State Representative-Lesia Liss, Judge of US Administration Law Любомир Яхницький, Почесний Консул України в Мічигані Богдан Федорак.

Діти Світлички 76-го Відділу СУА привітали присутніх в залі зворушливим виступом, який під музичний супровід п. Галини Яловенко підготували пані: Мирослава Бараник, Таня Бедрусь та Анна Ткачук. Молитву провів о. Маріо Дацишин. Після молитви ведуча попросила піднести тост за союзнянок та заспівати в їх честь “многая літа”. Прибувши на свято спеціальні гості з міста, які були попередньо представлені ведучою, привітали союзнянок. пані Леся Лис зачитала “A Special Tribute” from the State of Michigan.”

Ведуча п. Гевко зачитала вітання від Rick Snyder, Governor of Michigan, п. Ориси Лончини – колишньої голови 45-го Відділу та Почесної голови Округної Управи, яка через хворобу не змогла прийти на свято, та ряд привітань з

України (Львів, Київ, Дніпропетровськ, Житомир), одне із яких додаємо до статті.

П. Ольга Дубрівна-Соловей, як і завжди, дуже приємно пригравала нам на фортепіані під час полуденка. Після смачного полуденку до ювілейної доповіді запросили голову СУА п. Маріянну Заяць, яка відзначила в доповіді самовіддану та жертвну працю СУА як в політичному, так і в громадському житті діаспори і України для збереження нашої ідентичності та, зокрема, виділила роботу Округу СУА Детройт, подякувала членкам округу за організацію цього величавого свята та вручила Грамоту від Головної Управи СУА голові Округної Управи п. Ліді Яхницькій. Діти подали квіти п. Маріянні Заяць.

Після цього почалась розвагова частина вечора: союзнянка п. Руслана Пронко – культосвітня референтка округу та здібний художній керівник багатьох імпрез прочитала “Оду Жінці – Берегині”. Наше відоме Детройтське тріо “Соловейки” під керівництвом п. О. Дубрівна-Соловей виконали три пісні. Союзнянки пп. В. Шайда та Г. Білінська під музичний супровід п. Галини Яловенко виконали пісню “Мелодія” на слова поета Б. Олійника. Музику до цієї пісні написала п. Ганна Білінська. На закінчення програми п. Гевко прочитала гумореску “Одяг та жінка”.

Після розвагової частини голова СУА та голова Округної Управи СУА Детройту розпочали церемонію відзначення, тобто вручення Грамот. До нагороди були представлені:

50 літ в СУА: Віра Гнатюк, Ольга Гишак, Орися Лончина, д-р Марія Балтарович, Ірина Джуль, Стефа Король, Наталя Гевко.

Почесні голови Округної Управи: Стефанія Дуб, Квітка Іваницька, Лідія Казевич, Дарія Завадівська.

Почесні членки Округу Детройт: Мирослава Бараник, Марія Зарицька-Червійовська, Стефанія Дацків, Віра Гнатюк, Стефа Король, Софія Кошів, Ольга Лісківська, Анна Мацілінська, Олена Папіш, Ірена Прийма, Ірена Шумило, Оля Дубрівна-Соловей.

Відділ 58-ий – за віддану працю в українській громаді та Українському селі. *Відділ 96-ий* – за віддану працю в українській громаді та для добра СУА. *Відділ 115-ий* – за віддану працю у збереженні української культури.

Крім цього були нагороджені Грамотами: признання за віддану працю – 34 союзьанки; признання за довголітню працю – 13 союзьанок; за збереження української духовності та культури – 12 союзьанок.

Вся розвагова програма, привітання дітей та кожна частина ювілейної програми супроводжувались бурхливими оплесками присутніх в залі.

Ведуча п. Н. Гевко подякувала всім присутнім за участь в святі та висловила надію, що ті із присутніх в залі, які ще не є членками СУА, стануть ними і допоможуть нам-союзьанкам продовжувати працю для добра як нашої української громади, так і Америки та України.

Протоіерей о. Василь Шайда дуже емоційним, глибоко осмисленим звертанням як до

союзьанок, так і до всіх присутніх, а відтак молитвою закрив це величаве свято. Після чого була зроблена ювілейна знимка всіх присутніх на святі союзьанок.

Але свято ще тим не закінчилось. В домівці СУА аж до дев'ятої години вечора союзьанки мали змогу за ще одною смачною перекускою та солдким поспілкуватись з головою СУА М. Заяць та поділитись плянами на майбутнє.

P.S. Велика подяка всім, хто приймав участь у підготовці свята! ОСОБЛИВУ вдячність виносимо всім спонзорам за пожертви, які допомогли нам видати “Ювілейну книгу” та вручити її присутнім безплатно!

Віра Крива

90-ліття Ірени Ракуш, голови 17-го Відділу СУА в Маямі

*Парох о. Матей Шрьодер, Ірена Ракуш,
Донна Максимович*

20 лютого 2011 р. українська громада в Маямі урочисто відзначила ювілей голови 17-го Відділу СУА Ірени Ракуш з нагоди її 90-ліття. Цього дня ми мали нагоду познайомитися з історією життя українки, яка понад 60 років присвятила гомадській праці, в основі якої закладена суть збереження української ідентичности на чужині, і яка підсумована чималими здобутками.

Народилася Ірена 9-го березня 1921 р. в м. Теробовля на Тернопільщині. Освіту здобувала в Теробовлі, пізніше – у Львівській вчительській семінарії. Виходячи з семінарії, закарбувала слова Івана Франка: «Життя – коротка та безмежна штука, і незглибинне творче ремесло». І це творче ремесло Ірени мало два крила: талант і працю, яку розпочала в м. Бузенові, потім у Тернополі, і якою засівала добрі і вічні знання дітям у початкових школах.

Кажуть, щоб мати щастя у житті, потрібно народитися під щасливою зіркою. Ця Божа Зірка подарувала багато в житті Ірени, але найяскравіше засвітила вона в 1943 р., даруючи вірного друга Миколу Ракуша, з яким в духовній гармонії прожила 64 роки.

Неспокійний був час. Закінчувалася Друга світова війна. Комуністичний монстр прийшов на нашу землю, нищачи розумовий потенціал українського народу, селянство. Родина Ракушів мігрує спочатку до Австрії, де мешкають з 1944 р. по 1947 р. Виїжджаючи з рідної землі, захопили в двох валізках всі свої мастки, залишивши батьківську спадщину, хату, млин, які пізніше були зруйновані. Були щасливі, що вдалося втекти з більшовицького пекла.

У 1948 р. Ракуші переїжджають до Чикаго, США. Молода, повна запалу Ірена негайно включилася в громадську працю. В цей час в Чикаго утворився 22-й Відділ СУА, в якому Ірена займала посади організаційної, культурно-просвітницької референток, заступниці голови відділу, була заступницею голови Окружної управи СУА Чикаго. Готувала тематичні академії, особливо в честь великого поета України Тараса Шевченка, «Вишивані вечорниці», брала участь у приготуванні української ялинки в програмі Чикагського музею «Різдво навколо світу».

Пізнавала світ, а світ через працю Ірени пізнавав талановиту українку. Не загубилася, не розчинилася в американському оточенні. Стала особистістю, гордо і твердо стоячи на вказівках митрополита Іларіона: «Бережи своє рідне – мову, релігію, традиції, культуру, щоб не винародуватися».

1966 р. приніс зміни. Чудові кліматичні умови соняшної Флориди захопили родину Ракушів і вони переїжджають до Маямі. Переїхавши, відразу стають членами всіх громадських та церковних організацій. Ірена стала членкою, потім секретаркою, ще пізніше культурно-просвітницькою, організаційною референткою 17-го Відділу СУА. Протягом 15-ти років була головою відділу, очолюючи його по даний час.

Не обминала і не обминає жодної нагоди, де можна пишатися красою культури нашого народу. Виступи з хором відділу, організація Різдвяних фестивалів, вшанування історичних постатей, жінок-героїнь України, участь у Конвенціях СУА і багато іншого. Більше як 60 р. Ірена є активною громадською діячкою, хоча слово «активна» є заскупе для неї, хочеться додати ще якісь епітети, – може взірцево активна.

Чи був простий цей шлях? Звичайно, ні! Але дорога життя давала можливість пізнавати справжні цінності – людяність, порядність, чемність, любов, самопожертву навколишнього світу та його оточення. А сама шляхетним розмахом душі ділилася своїм теплом, добром, вмінням, в основі якого було зосереджено най-

цінніше: збереження мови, історії, культури України. Впродовж років Ірена співпрацювала з дуже активним в громадському житті своїм чоловіком св. п. Миколою Ракушем.

Слід згадати про жертвенність подружжя Ракушів. Вони є меценатами українських музеїв, «Енциклопедії українознавства», видавничого фонду «Український історик» при Гарвардському університеті, на який виділили 250 тисяч дол., НТШ, видавництва книжок у Києво-Могилянській академії, видавництва «Смолоскип», фонду ім. Андрея Шептицького у Оттаві і ін. Також багато праці вкладено у побудову Українсько-Американського клубу в Маямі, частково – УКЦ в Маямі.

Багатограшний талант Ірени виблискує непересічними декламаторськими здібностями. Ірена протягом двох років була диктором українських радіопрограм у Маямі. На кожному святі Ірена нас обдаровує чудовими поезіями.

Отакою, з таким життєвим підсумком прийшла Ірена Ракуш в день свого 90-ліття. Талановита українська громада Маямі підготувала незвичний дарунок для Ювілятки, який складався зі щирих привітань, троянд, українських пісень, поезій, жартів. Несподівано приємним був виступ солістки Львівської опери, диригентки хору УГКЦ св. Юра в Нью Йорку Анни Бачинської. Поезії дарували Уляна Данилів, Оксана Фабрій, українські пісні – тріо сестер: Ганна, Донна та Карина Максимович, молитву – Оксана Пясецька. Іванко Климчук дарував і Маямське сонце, і всі навколишні квіти, дотепні гуморески – Роман Романів. Парох о. Матей Шрьодер відслужив Божественну Літургію за здоров'я і Боже Благословення Ірени Ракуш. Велику подяку Теті за її добро висловила Наталя Тейлор.

Майстром церемонії була Ірена Дзюбинська. Цього соняшного дня в залі УКГЦ зішлись друзі і знайомі Ювілятки. Радісно і урочисто відбулося це величаве свято. Багато щирих побажань на многі літа лунали для нашої дорогої союзанки, яка в заключному виступі подарувала нам прекрасного вірша про Україну невідомого автора.

Ірена Дзюбинська.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 1-го ВІДДІЛУ СУА, НЮ ЙОРК ОКРУГА НЮ ЙОРК

Сидять: Ганя Серант, Марія Лихач – голова Відділу, Галина Романишин – голова Окружної Управи Нью Йорку, Оля Дейнеко, Стефанія Семущак. Другий ряд: Леся Павловська, Катруся Лис, Галина Рагуля, Дуня Кріль, Марія Маслович, Параскевія Сусь, Соня Вацик, Марія Качунь.

Загальні збори відбулися 12 грудня 2010 р. в домівці СУА. Головою зборів була Оля Дейнеко, секретарювала Стефанія Семущак. Управу відділу вибрано в такому складі:

головою Відділу знову обрано Марію Лихач, яка подякувала за довір'я і попросила всіх до приємної і злагодженої співпраці; Макарук Оксана – заступниця голови, Семущак Стефанія – протоколярна секретарка, Серант Ганна – кореспондентійна секретарка, Маслович Марія – касирка.

Референтки: Павловська Леся – культосвітня, Костельник Оля і Сидор Марія – імпрезові, Вацик Соня і Ракуча Дарія – суспільної опіки, Кузишин Оля – пресова, Сусь Параня – стипендійна, Семущак Стефанія – мистецько-музейна, Токай Марта – організаційна.

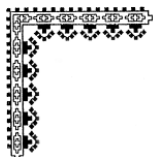
Контрольна комісія: Дейнеко Оля – голова, Савицька Марія, Мачай Іванна, Качунь Марія, Кріль Євдокія – члени.

Господарча референтура: Лис Катруся – голова, Соловій Марія – заступниця, Сусь Параня, Серант Ганя, Савицька Марія – члени.

На зборах була присутня голова Окружної Управи Нью Йорку Галина Романишин. У своєму виступі вона дала високу оцінку праці наших членок, а також була зворушена тим, як членки відділу відвідують, тримають телефонний та листовний зв'язки з тими членками, які в силу слабкого здоров'я не можуть відвідати сходуни.

За жертовну багаторічну і активну діяльність союзнок 1-го Відділу СУА і в зв'язку з 85-літтям відділу, який дав початок створенню СУА, голова Окружної Управи Г. Романишин нагородила 1-ий Відділ СУА Почесною Грамотою СУА. Ця нагорода є гордістю для кожної членки і зобов'язує продовжувати всі програми СУА в щоденних діях нашого відділу.

Ольга Кузишин, пресова референтка.

Тяжка праця приносить дивіденди в майбутньому.
Лінивство дає приємність негайно.

УРОЧИСТІ СВЯТКУВАННЯ У 1-МУ ВІДДІЛІ СУА

Учасники святкування.
1-ий ряд сидять: Анна Качарай,
Марія Свідрук, Катруся Лис,
Ми́ра Мандзюк.
2-ий ряд: Ганя Серант, Со́ня Ва́цик,
Пара́ня Су́сь, Ду́ня Кри́ль,
Ма́рія Са́вицька, Стефа́нія
Се́мушак, Ма́рія Со́ловії.
3-ій ряд: О́ксана Ма́карук, Ма́рія
Ка́чун, Да́рія Ре́куча, Ма́рія́нна
Задо́янна, Ма́рія Си́дор
4-ий ряд: Ма́рія Ли́хач, О́ля Де́йнеко.

197-а Шевченківська весна прийшла на українську землю, яку „сходив Тарас малими босими ногами...” і засівав нашу землю словом:

“Орю свій переліг – убогу ниву
Та сію слово. Добрі жнива
Колись-то будуть.”

Так почала свій виступ на сходах 1-го Відділу СУА його Почесна голова Оля Дейнеко.

Кожного березня наш відділ урочисто вшановує пам'ять Великого Кобзаря, це вже стало традицією. Бо слова Апостола поезії Т. Шевченка завжди були і є актуальними у наші дні. Як сказав про Шевченка поет Максим Рильський – “це голос доби, віковий дзвін, який будить і будитиме українців і всіх добрих людей планети”. Так, саме планети. Я не буду голо-слівною, коли не розкажу, як під час екскурсії у Вашингтоні до пам'ятника Шевченка водій автобуса – простий американець сказав, що везе нас до пам'ятника українського Прометея і Шекспіра. Ці слова так запам'яталися і вразили мене, що я зрозуміла, яку шану має Шевченко у світі.

Мимоволі, слухаючи про Шевченка, чи відзначаючи його роковини, приходять на думку питання, хто стане сучасним Прометеєм, який запалить тліючий і байдужий дух в наших зачерствілих серцях, яким, як виглядає, стало “однаково”, бо хіба не всіх нас спільна вина в тому, що ніхто не спитав сам у себе: що зробили з нашим краєм? Занедбали, проглядили, продали...

Так, саме допомогли продати своїм байдужим спостереженням за злочинами, які творилися і творяться супроти України і її народу. А байдужість того, хто спостерігав злочин, це теж злочин, що прирівнюється до гріха.

Той, хто брав валізи і тимчасово втівав від неволі шукати кращої долі на чужині, і той, хто спостерігав байдуже за тим, як по-звірячому нищилися зелені Карпати та вивозили деревину на продаж за границю сучасні бізнесмени, не посадивши ні одного деревця, і тепер зі своїми родинами жирують на Карібських островах та інших фешенебельних курортах. Карпати стали голими полянами і волають до людей про порятунок. А населення Карпат потерпає від зсувів і повеней та просить світ про матеріальну допомогу.

Шевченко застерігав своїх нащадків, та біда, що ці застереження приходять на думку лише в час свят, а не повсюдно і постійно є в наших серцях і в головах.

Ось такі думки навіяла поезія безсмертного Тараса, який все життя мріяв, що,

“І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
І буде син, і буде мати,
І будуть люди на землі.”

Вже пройшло 20 літ, а сини твої, Україно, „розлізлися, як мишенята”, а решта мріють про це, бо такі створили умови їм для життя на рідній Україні.

Що ж робити нам, “славних прадідів великих...” нащадкам? Треба взяти Шевченкове слово на озброєння в серце і в душу на подальшу життєву мандрівку, щоб справдилися слова поета: “...в своїй хаті своя правда і сила, і воля.”

На цей час припадає ще один ювілей – 140 років від дня народження славної дочки України поетеси Лесі Українки. Про це розповіла голова 1-го Відділу СУА Марія Лихач, коротко зупинившись на її життєвому і творчому шляху. Леся Українка – це постать, яка стоїть в Українській літературі поруч з Тарасом Шевченком та Іваном Франком. Прикована тяжкою недугою до ліжка, вона 30 років мужньо боролася зі своєю хворобою і полум’яним словом до кінця своїх днів служила Україні:

“Ні, я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Жити хочу, геть думи сумні!”

Цим лейтмотивом у житті вона давно стала прикладом для кожної жінки у скрутну хвилину.

“До тебе, Україно – наша бездомна мати
Струна моя перша озветься.
І буде струна урочисто і тихо лунати,
І пісня від серця полетиться.”

Захоплений мужнім тоном патріотичних поезій Лесі Українки, І. Франко писав: “від часу Шевченкового: “поховайте та вставайте...”, Україна не чула такого сильного, гарячого слова, як з уст цієї слабосилої, хворої дівчини”.

А що ми, здорові тілом та слабосилі духом, зробили для України згідно заповітів і прикладу життя цих двох геніїв України? Чи виправдали їхні надії? Чи гідні зватись їх нащадками? Такі думки прошивали голову після сходин на прийдешне.

Прочитані Марією Лихач поезії Лесі Українки є слова – наказ, якими керувалась в житті Леся Українка:

“Не кидай зброї, не відступай,
Не падай, не томись...”

Хіба можна без цих слів обійтись в сьогоднішньому житті і не брати дороговказом „не коритись долі”, бо завтра вже може бути пізно?

Ольга Кузишин, пресовий референт.

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА

ФОНД “ДОПОМОГА СИРОТАМ В УКРАЇНІ”

In **memory of Sofia Barusewycz.** \$200 Iwanka Kaczor, daughter; \$50 each from Walter Motyka, Maria Dorozynska, and Oresta Tkaczuk; \$25 Iwanna Martynetz.

In **memory of Oksana Melnychyn.** \$50 Walter Motyka; \$40 Alexandra Yaskiw; \$25 each from Iwanna Martynetz, Bohdanna Bilowchtchuk, Lydia Belendiuk; Maria Dorozynska and Olha Pasternak; \$20 each from Myroslawa Bojsiuk, Bohdanna Fryder, Iwanka Jaremko and Kateryna Kobryn.

In **memory of Wolodymyr Osadciw,** the brother of Kateryna Kobryn. \$50 Atanas Kobryn, \$25 Ulana Iwanyczko. В пам’ять **бл. п. Лідії Т. Дяченко,** яка померла 29 листопада 2010 р. на Фонд Сиріт в Україні склали 50 дол. Наталія Даниленко; 20 дол. д-р Наталія Пазуняк.

Замість квітів на свіжу могилу **сл. п. Володимира Ярка** складаю 30 дол. на Фонд Допомоги Сиротам в Україні. Дружині Валі і всім рідним висловлюю щире співчуття. Валентина Чудовська.

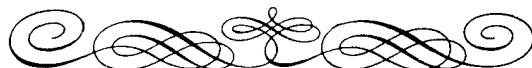
In **memory of Oksana Melnychyn.** \$25 from Bohdanna Bilowchtchuk.

In **memory of Sofia Barusewycz** \$25 from Bohdanna Bilowchtchuk.

ФОНД “ДОПОМОГА БАБУСЯМ В УКРАЇНІ”

Пересилаю 50 дол. на Фонд допомоги Бабусям в Україні в пам’ять моєї приятельки **бл. п. Славці Дрималюк-Шевчик,** замість квітів на могилу. Дітям щире співчуття. Ярослава Слиж-Панчук.

100 дол. на Фонд Бабусі переслав 106-ий відділ СУА в Гартфорді, Конн.

ЗАБАВА “ВИШИВАНІ ВЕЧОРНИЦІ” У ПІТСБУРГУ

*Знайди час на розвагу –
вона є тайною вічної молодості.*

Кожного року, восени, 27-й Відділ СУА ім. Ольги Басараб в Пітсбургу традиційно організовує забаву “Вишивані вечорниці”. 3-го жовтня 2010 р. у готелі “Radisson” заздалегідь сходилися гості, дебютантки, ескорти, священики різних конфесій, багато молоді.

Сама організація проведення “Вишиваних вечорниць” – це важливий вклад до культурного та суспільно – громадського життя нашої громади. Союзянки прибрали бенкетний зал в українському стилі, вони зодягнені в вишиванках і з радістю вітають кожного гостя, який завітав на забаву. Як і в минулому році, на “Вишивані вечорниці” запрошено музичний гурт Остапа Стахіва з Клівеленду.

Зі вступним словом виступила голова 27-го Відділу СУА п. Марійка Заліщук, яка коротко розповіла про діяльність нашого відділу, щиро подякувала гостям за чисельне прибуття, та вкотре запропонувала новоприбулим імігрантам стати членами СУА.

Союзянка п. Люба Глутковська, маючи багаторічний досвід з організації презентацій дебютанток, і в тому році підготувала 5 чудових дівчат – дебютанток. Кожного року щось нове, незабутнє, про що ще довго будуть згадувати дебютантки, ескорти, батьки та гості.

І ось настала найбільш хвилююча хвилина цього незабутнього дійства. Дебютантки з ескортами, під звуки музики, пара за парою виходять з іншого залу, в прекрасних білих сукнях – молоді, чудові, неперевершені в красі україночки, кружляючи у вальсі.

Союзянки Анна Конецька, Слава Комічак, Наталка Щерба, Марійка Заліщук коротко розповіли про життєвий шлях дебютанток та їх ескортів, про успіхи в навчанні, про їхні мрії, про участь в житті української громади.

Першою парою була Алісія Нікол Інґліш та Микола Кориновський, другою – Мар’яна Гусак та Михайло Товстоп’ят, третьою – Емілі Курзавська та Богдан Михайлів, четвертою – Дарина Кутуза та Ігор Коваль, п’ятою – Арієлла Міллер та Маркіян Плакс. Кожна з дівчат вручила червону троянду своїй найдорожчій матері і висловила щирі слова подяки за ласку, любов та турботу.

Голова відділу п. Марійка Заліщук представила гостю з головної Управи СУА п. Анну Мацілінську, котра розповіла про діяльність СУА та виразила захоплення вдалою організацією осіннього свята “Вишивані вечорниці”.

Вечір відкрив молитвою “Отче Наш” о. декан УГКЦ Юрій Апелард та поблагословив їжу і пиття пастор УПЦ о. Тимоті Томсон. Після смачного обіду під звуки музики першими

граціозно закружляли в танці дебютантки та їх ескорти. Присутні приємно спостерігали за юними парами. Чудова українська музика, супроводжувана піснями, захоплювала; ноги самі рвалися до танцю. А молодь пописувалась своєю майстерністю та хистом під запальні звуки коломийки.

Пані Анна Мацілінська спілкувалася зі всіма союзницями 27-го Відділу особисто та зробила загальну фотографію на пам'ять про перебування в гостях в Пітсбургу.

У всіх гостей був чудовий настрій, адже зібралась українська родина, люди різного віку, різних імміграційних хвиль, де із задоволенням

могли поспілкуватись між собою, потанцювати і поспівати, поговорити про політичну ситуацію в Україні. Все це залишило теплі спогади у серцях людей. Найбільш активним союзницям паням Анні Конецькій, Любі Глутковській, Марійці Заліщук та Славі Комічак особлива подяка за організацію такої чудової забави.

Сподіваємось що зусилля наших союзниць знайдуть підтримку в українській громаді і наші ряди поповняться новими членами.

Наталя Щерба,
секретар 27-го Відділу СУА
ім. Ольги Басараб в Пітсбургу.

BRANCH 56 OF NORTH PORT, FLORIDA, HOSTS VYSHYVANI VECHORNYTSI

*Daria Fedoriw,
Oksana Lew,
Anna Macielinski,
Irene Popovich.*

The Milena Rudnycky Branch 56 of the Ukrainian National Women's League of America (UNWLA) in North Port, Florida hosted its traditional dance, Vyshyvani Vechornytsi, at St. Mary's Ukrainian Catholic Church. Parish Hall on Saturday, February 12, 2011.

Branch 56 president and mistress of ceremonies Oksana Lew warmly welcomed everyone and introduced special guests Anna Macielinski, UNWLA national membership vice president; Daria Fedoriw, vice president of the UNWLA Ohio Regional Council; and Irene Popovich, treasurer of Branch 124 in St. Petersburg, Florida. Guests danced late into the evening to the music of "Merena." A special part of the evening, organized by Ms. Lew and Christyna Bodnar Sheldon, featured ladies and gentlemen adorned in beautiful Ukrainian embroidered dresses, blouses, and shirts circling the hall in a colorful and lively parade.

Throughout the festivities everyone enjoyed refreshments—delicious canapés and homemade desserts that were served by our many members. Guest Mary Deshkewycz won the raffle—a special torte baked by our former president Iwanna Holowata. All present agreed that this was truly a delightful event.

Ann-Marie Susla

A GOOD READ

Standing: Areta Woroch, president of Branch 30; Nadia Spiak, Oksana Porodko, Luba Kuver, Iryna Hoshovskij, Nadia Howansky, Martha Iwanczyszyn, Irena Hlushewsky, Marta Burachok Wacyk, Christine Sapka.
Seated: Olia, Rudyk, Nadia Liteplo, Christina Cottler, Roma Wasylciw, and Maria Zenecky.

Photo by Ron Liteplo.

What constitutes a good book? The answer depends on the reader. Most of us will agree that a book needs a few basic elements to entertain our interest, i.e., plot and characters. We can be enlightened by either or both of these elements and often relate to them. Such a book, *A Short History of Tractors in Ukrainian*, written by Marina Lewycka, was reviewed and discussed by members and friends of Branch 30, Yonkers, New York, on February 16, 2011. The event was open to guests and attendance totaled 15.

The author was born of Ukrainian parents in a refugee camp in Germany after World War II. Eventually the family moved to England and tried to assimilate into their new world. It wasn't easy for Ms. Lewycka. Having been born in Germany she was abused by anti-German rhetoric from school children and her Ukrainian language and customs were ridiculed as well. Feeling secluded, Ms. Lewycka turned to writing. She became extremely observant of others, their behavior and habits. Her writing was a world of her own where she felt comfortable. As an adult she came to realize the importance of her heritage and decided to explore her roots by returning home to learn all she could from her now elderly parents. Their conversations, along with observations of current immigrant behaviors, are the foundation for her novel.

The book is a narration by Nadia (Nadezhda), one of two daughters of a widower. She and her sibling are not exceptionally close and have differing views on most things, but they unite with a

common goal. The sisters set out to prevent the upcoming marriage of their elderly father to a divorced and much younger blond bombshell from Ukraine. As the story progresses, the author explores the relationships of the family members and the intruder who attempts to invade their home. While dealing with her father whose eccentricities include a passion for tractors, Nadia learns much about past history and the social and political events that led to the hardships her parents endured during the war. Ms. Lewycka uses humor to reveal family secrets, while exposing horrific historical events of Ukraine to the reader.

The book review and discussion was led by Martha Iwanczyszyn, a librarian at the Mount Kisco, New York, library. It was interesting to hear the myriad views voiced during the evening on the book's characters and plot. As Ukrainians, we felt a connection to certain characters and perhaps took sides too quickly. Relating to specific characters may have blinded some readers, and after the discussion ended a few members had second thoughts about re-reading the book from a different perspective.

All in all, it was an interesting evening, and Branch 30 members are grateful to Martha Iwanczyszyn for her input. We look forward to the next book assignment!

Olia Rudyk

A GOOD DISCUSSION ON A GOOD READ

Discussion leader Martha Iwanczyszyn, Adult Reference Librarian at the Mt. Kisco Public Library.

Photo by Ron Liteplo.

The literary evening held by UNWLA Branch 30 of Yonkers, New York, on February 16, 2011, focused on *A Short History of Tractors in Ukrainian* by Marina Lewycka (294 pp. Penguin Press, 2005). One of our members, Nadia Liteplo, graciously opened her home for the event and provided a delicious light buffet with wine.

A major criterion for choosing a book for discussion was that it be easily accessible in bookstores and public libraries. Another criterion was access to press reviews to facilitate the work of the discussion leader. The last criterion was that the book be an “easy read.” The most important ingredient, however, (other than the obvious one of having the participants reading the book) is the choice of a discussion leader.

All criteria were met. The book was favorably reviewed in both the British and American press, including *The New York Times*; it was easy to locate; it was readable; and we were fortunate that we were able to tap the talent of Martha Iwanczyszyn, who is the Adult Reference Librarian at the Mt. Kisco Public Library, and who regularly leads book discussions as part of her professional duties. The fact that she is also a Ukrainian American of our generation who understood the context of the book was an added bonus.

Ms. Iwanczyszyn expertly led the discussion on a professional level. The discussion was held mostly in English, and she also provided the attendees with handouts incorporating several book reviews, the author’s biography, and a published interview with the author discussing the book.

The discussion participants were split in their opinions; some readers enjoyed the book and others did not. Some disliked the book for what they felt were crude stereotypes and for showing Ukrainians in an unflattering light. Others disagreed, arguing that stereotypes can be both good and bad.

Opinions about the central theme of the book were also divided. For some, it was the relationship between the two sisters, Vera and Nadezhda, which changes from estrangement to understanding and appreciation over the course of the narrative. For others, it was the story of Valentina, a gold-digger from the new Ukraine, out to snare a better life for herself and her son in the form of the widowed Nikolai, whom she plots to marry.

Most participants found the book funny, but funny through tears and tragedy. Some participants stated that their view of the book changed after their second reading, leading to a more favorable opinion. The book does indeed become more interesting and complex during a second reading, as one begins to appreciate how the author places selections from both the tractor history and Ukrainian history into the narrative.

At the end of the evening, Branch 30 presented Martha Iwanczyszyn with a copy of *A Candle in Remembrance*—a contribution to the Mt. Kisco Library collection.

Because our first book discussion meeting was such a success, we are currently planning similar events in the future. If anyone has any ideas on interesting books or comments about the book discussion described here, please contact me at iwacyk@verizon.net. Your input will be appreciated. I strongly encourage other UNWLA branches to hold their own readings and discussions of this book and others. The experience will be fascinating.

Marta Burachok Wacyk

Щиро вітаємо нових Вільних членок СУА!

*Михайлина Баран
Люба Бойко
Анета Гевко
Розалія Головка
Сильвія Кузів*

*Кеті Лонгіноті
Ольга Равлюк
Льоля Савеська
Агнес Хоманчук
Надія Цвях*

Маріянна Заяць, голова СУА,
Анна Мацілинська, 2-а заступниця для справ організаційних
Роксоляна Яримович, референтка Вільних членок

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 108-го ВІДДІЛУ СУА ім. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ, НЮ ГЕЙВЕН, ОКРУГА НОВА АНГЛІЯ

*1-ий ряд: Христя Мельник, Уляна Зінич, Діонізія Брочинська, Славка Горбата, Арета Геран, Ольга Фурманик, Оріся Мандич. 2-ий ряд: Марійка Антонишин, Надія Троян, Марія Гуненко, Дарія Марків, Данка Заковоротна-Сендіч, Ліда Хома, Меріанн Мікоски, Леся Палмер, Емілія Іванів, Галина Марків, Ірена Гладка.
Неприсутні: Галина Федорук, Геня Гарвій, Ляриса Свартвоут, Дося Бистрянник, Оріся Яновська, Ірена Лімбергер, Рома Тібодо.*

Загальні збори відділу відбулися 20 лютого 2011 р. в церковній залі св. Михаїла. Збори відкрила голова відділу Арета Геран. До президії увійшли Христя Мельник – голова, Марійка Гуненко – секретарка. Заслухано звіти всіх членок управи і голови відділу.

На пропозицію Номінаційної комісії вибрано нову управу відділу: Арета Геран – голова, Христя Мельник – заступниця, Уляна Зінич – секретар, Славка Горбата – скарбник. Референтки: Дарія Марків – організаційна, Оріся Яновська – культосвітня, Марійка Антонишин – пресова, Ірена Лімбергер – суспільної опіки, Христя Мельник – виховна, Рома Тібодо – мистецько-музейна, Ірена Мандич – архівна, Данка Заковоротна-Сендіч – імпрезова. Контрольна Комісія: Ганя Салемі – голова, Рома Гіна-Тібодо і Оля Фурманек – члени.

Новій управі бажаємо найкращих успіхів у праці для СУА і української громади.

Марійка Антонишин, пресова референтка.

МАТИ

Хто тебе так щиро любить,
І вбирає, і голубить,
І кладе у постіль спати?
Мати.

Хто стеріг тебе від злого,
Відмовляв собі усього,
Щоб тобі віддати?
Мати.

Хто тебе узяв за руку
І до школи на науку
Вів, щоб розуму навчати?
Мати.

Марійка Підгірянка

---

*Павло і Марко вітають свою маму.
Фото надіслала Зоряна Слесіцька.*

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 101-ГО ВІДДІЛУ СУА, ОКРУГА ЧІКАГО

Цьогорічні Загальні збори 101-го Відділу СУА відбулися 20 лютого 2011 р. в домівці СУА в Чикаго. Головою зборів була Оленка Матвіїшин, секретарювала Оля Зварич. Звітували всі референтури, а саме: імпрезова, культосвітня, пресова, суспільна опіка, стипендійна, господарська, скарбник, секретар протоколів, Контрольна комісія та голова відділу.

Голова відділу Марія Шпитко подякувала посестрам за їхню працю для відділу, для громади та для України. Коротенько подаю звіт голови 101-го Відділу СУА.

101-ий Відділ СУА заснований в 1968 році. На сьогодні налічує 53 членки. Союзанки відділу належать до різних хвиль еміграції та різного віку.

Організаційна референтура дбає за оновлення відділу. Залучено молодих пань до нашого відділу. Кожна референтура заслуговує на велике признание.

101-ий Відділ СУА носить ім'я Ліни Костенко, письменниці України, якій виповнилось минулого року 80 років. З нагоди цієї дати 25 квітня 2010 р. відбулися святочні сходи присвячені нашій патронці.

Членки відділу люблять відвідувати театри, музеї, організувати виставки. Беруть участь у різних громадських організаціях, церквах та церковних хорах.

Номінаційною комісією представлено нову Управу на 2011 рік. Великих змін не відбулось, а це значить, що кожна референтура працювала добре та успішно виконувала свої обов'язки.

Обрано Управу відділу у такому складі: голова Марія Шпитко; заступниці голови Валя Хри-нівська та Оленка Матвіїшин; кореспонденційна секретарка Марійка Гриневич; протоколярні секретарки Оля Зварич і Оксана Добрянська; скарбник Ляриса Еліяшевська. Референтки: організаційна Оленка Шкробут; імпрезові Мася Ганкевич та Ірина Стебельська; культосвітні Уляна Гриневич і Наталка Мицик; пресова Марія Щерб'юк; суспільної опіки: Геня Бискош, Христя Соболю, Оксана Яцків, Катя Зварич; стипендійна Христя Таран; господарські Аня і Йоля Бискоші. Контрольна та номінаційна комісії: Оленка Прийма, Люня Полюхович, Уляна Гриневич.

Переобрана голова відділу Марія Шпитко подякувала за довіру та співпрацю.

Марія Щерб'юк, пресова референтка відділу.

Лідія Фіцалович-Чайківська

З волі Всевишнього 14 лютого 2011 р. відійшла у Вічність довголітня членка 66-го Відділу Союзу Українок у Нью-Гейвен, Конн., Лідія Фіцалович-Чайківська.

Ліда народилася 14 січня 1926 р. в Чорткові у родині Миколи та Марії Чайківських. Там закінчила гімназію. Після війни перебувала в таборах у Німеччині, звідки в 1949 р. виїхала з родиною до Америки, яка поселилася в Нью-Гейвен. Тут вона одружилася з Володимиром Фіцаловичем і почала працювати в різних організаціях. Була членкою спортивного товариства «Довбуш», в якому протягом довгих років брала участь у відбиванкових змаганнях.

Належала до Союзу Українок 66-го Відділу СУА, де працювала у різних референтурах. Як культосвітня референтка читала багато цікавих доповідей на різні теми. В 1976 р. була головою Округної Управи СУА Нової Англії. Належала до УККА, Української Католицької церкви св. Михайла. Щиро жертвувала на різні організації, а найбільше підтримувала Український Музей в Нью-Йорку, куди подарувала велику суму грошей. Також підтримувала Музичний інститут в Нью-Йорку та дітей Чорнобиля.

Спи, сестро, лагідним сном, і хоч не рідна, але гостинна американська земля буде Тобі легкою, а пам'ять про Тебе вічною.

*Орися Мандич, Ірена Гладка,
колишні членки 66-го Відділу СУА.*

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 106-ГО ВІДДІЛУ СУА, ГАРТФОРД, ОКРУГА НОВА АНГЛІЯ

Загальні збори 106-го Відділу СУА ім. Олени Теліги в Гартфорді, Конн. Відбулися 20-го лютого 2011 р. Зборами провадила Наталія Рудько, секретарювала Галина Балабан. Округну управу репрезентувала заступниця голови Галина Шулевська.

Нову управу відділу на 2011 р. Вибрано в такому складі: Галина Шулевська – голова, Меланя Кузьма – заступниця голови, Валентина Чудовська – протоколярна і кореспонденційна секретарка, Ольга Якимів – скарбник.

Референтки: організаційна – Галина Балабан, мистецько-музейна – Олеся Коцур, пресова (українська мова) – Валентина Чудовська, пресова (англійська мова) – Оксана Оприско, суспільна опіка – Людмила Хмелівська, стипендійна – Меланя Кузьма, господарська – Інна Стахів і Лана Бабій; Віра Цілопарович – хронікар, Люба Кінах – вільна членка.

Контрольна комісія: Тереня Глух – голова, Ірена Бойко, Олеся Коцур – члени.

Валентина Чудовська.

Христина Райтарівська (з дому Чубата)

Ділимося сумною вісткою, що 31 грудня 2010 р. на 77-му році трудлюбивого життя відійшла у Вічність членка нашого 90-го Відділу СУА у Філядельфії св. п. Христина Райтарівська, з дому Чубатих. Похорон відбувся з церкви св. Архистратига Михаїла, Дженкінтаун, ПА. Залишила в глибокому смутку дві доні: Ліду Ашер і Марусю Колодій, сина Олександра, внучку Ніну, сестер Оксану Фаріон і Олександрю Штрогм та ближчу і дальшу родину тут і в Україні.

Над Її могилою виголосив прашальне слово п. Ярослав Колодій, сват Покійної.

Цитуємо:

“З волі Всевишнього після довгої і тяжкої недуги закінчила свою туземну мандрівку життя бл. п. Христя Райтарівська. З глибоким жалем сприйняв я вістку про відхід моєї доброї свахи Христі. Смерть звільнила Покійну від терпінь останніх днів життя. Недуга та смерть забирають від нас рідних і друзів, і часами важко зрозуміти, куди вказують Господні напрямні знаки. Остається для нас лише віра в надію на зустріч... Полегишу в цей сумний час знаходимо часто якраз у споминах минулих днів.

Молоде життя Христі, як усієї нашої генерації, не завжди було радісним. Були війни, різні чужинецькі ворожі окупації, післявоєнні переживання по таборах. Але, попри всі ті переживання, ми вирости людьми з високими моральними та патріотичними прикметами.

Покійна Христя була людиною морально вартісною, любила свою Церкву, цікавилась усіма проблемами, пов'язаними з розвитком і укріпленням незалежної України, переживала невдачі, роздори і антиукраїнську активність. Христя непохитно вірила у майбутнє України, в перемогу національних ідеалів і свободу для українського народу.

Спи спокійно, дорога Христю. Хай Всевишній прийме Тебе у своє Царство. Вічна Їй пам'ять!”

Членки 90-го Відділу СУА

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 34-го ВІДДІЛУ СУА, КОГОВЗ, ОКРУГА ЦЕНТРАЛЬНИЙ НЬЮ ЙОРК

Вітаємо нових членок відділу!

Загальні збори 34-го Відділу СУА відбулися 13 лютого ц. р. Голова Марія Мацюк відкрила збори молитвою і привітала присутніх та голову Округи Центрального Нью Йорку Марію Кейд. Зборами провела Христя Кифор, секретарювала Оксана Цюпка.

Нова управа відділу: Марія Мацюк – голова, Галина Logan – заступниця голови, Оксана Цюпка – секретар, Катруся Барсігіян – скарбник. Референтки: Дарія О'Ніль – культосвітня, Христя Кифор і Ольга Ракоча – суспільної опіки, Віра Галібей, Марія Гудак, Кароліна Бездух, Марія Савків, Ніна Левицька – господарські. Контрольна комісія: Галя Гіберт – голова, Віра Горбач і Слава Перрі – членки. Вільні членки: Софія Поповська і Дарія Кендерська.

До відділу вписалися нові членки: Ліля Баран, Галя Головецька, Ніна Левицька, Слава Перрі.

Уляна Омецінська.

Organic or Non-Organic:

Choosing the Best Fruits and Vegetables for You

by Ihor Magun, MD, FACP

It seemed so easy in the past. When you needed to purchase a specific food product, you would be able to go to your local food store or produce store and pick out your fruits or vegetables and that would be that. Now things are quite different. The availability of a variety of fruits and vegetables is far more abundant; so are the choices—do I pick organic or non-organic? And what’s the difference?

By definition, organic food is produced by environmentally sound methods that do not use any artificial chemical fertilizers, pesticides, or any type of process of irradiation or chemical additives. Organic food production is a very heavily regulated industry, which requires producers to obtain specific certifications in order to market their produce as "organic." The United States Department of Agriculture Certified Organic Seal is paramount and the department has a very strict monitoring process. And both the production process and the monitoring process mean extra cost to consumers.

So is it worth the extra cost for the organic version of the fruits and vegetables you buy? It all depends. With certain products, there is little difference and that really make no difference. For example, the following list of non-organic products are safe and just as healthful as their organic counterparts: asparagus, avocados, bananas, cabbage, eggplant, grapefruit, kiwi, mango, onions, pineapples, sweet corn, sweet peas, sweet potatoes, and sweet onions. Then there are “the dirty dozen”—fruits and vegetables that are often better, cleaner, and more wholesome if organically grown. This dirty dozen comprises apples, celery, cherries, domestic blueberries, imported grapes, lettuce, nectarines, peaches, potatoes, spinach (also in the group kale and collard greens), strawberries, and sweet bell peppers. This list gives a general frame of reference, but there are other factors to consider.

Here are some important points to remember. If produce has a thick outer skin, it is more

resistant to pests and grows better. Hence, the non-organic variety is fine. Be aware that some pesticides are absorbed through plant roots and cannot be removed. Certain fruits (such as apples) are sprayed to retain long shelf life and some produce that is imported from outside the United States does not meet the strict requirements imposed by the USDA on domestic produce and can be grown using artificial fertilizers.

Are organic foods better tasting and more nutritious? That also depends. Fruits and vegetables lose some nutritional value with time, so if you purchase locally produced organic products, there is probably a better chance that they are nutritionally better because it is likely that they were just picked (vs. produce picked weeks ago). Locally grown fruits and vegetables may also taste better, especially if they are in season. Also remember that what you see is not always what you get. While non-organic foods are specifically grown to look fantastic and have as long of a shelf life as possible, many organic products may look less than perfect.

So what are the take home messages?

- ✚ If you do buy organic, focus on the “dirty dozen” group. Remember, however, that because they are not treated and have no wax coating or protective layer, they may spoil sooner.
- ✚ Buy a mix of products and wash thoroughly with running water; it’s even a good idea to use a scrub brush if the outer skin is consumed.
- ✚ Domestically grown products tend to have lower levels of pesticides than their imported counterparts.
- ✚ If you peel certain produce, keep in mind that you are losing some of the fiber and nutritional value that you were intent on getting.
- ✚ Be a well-informed consumer and apply this information as best suits your taste buds, your health, and your budget.

Салата “Здоров’я”

Свіжа капуста – пів фунта, дві грушки, пів банки оливков, сіль, перець, оливкова олія.

Капусту дрібно нашаткувати, посолити і злегка відтиснути руками. Грушки нарізати часточками. Викласти капусту в салатницю, поперчити, прикрасити часточками грушки та оливками, зверху полити оливковою олією.

Ця салата корисна для серця і судин. **(Увага!)** Якщо з’їдати її на сніданок і вечерю, то через місяць ви недорахуетесь 5 фунтів своєї ваги.

Голубці з грибами

Одна невелика головка капусти, гриби консервовані (8 oz), пів склянки рижу, дві цибулі, два зубчики часнику, 3 ст. л. помідорової пасту, сіль, перець, рослинна олія.

Головку капусти заморозити в холодильнику (можна тримати до одного місяця). З мороженої капусти голубці м’якші. Перед вживанням розморозити і відокремити листочки, зрізаючи стовщину частину. Відварити риж до напівготовності, змішати з підсмаженою на олії і помідоровій пасті цибулею, дрібно нарізаним часником і грибами, посолити і поперчити до смаку. На капустяні листки викладати фарш, завернути у вигляді конвертиків. Голубці спочатку підсмажити з обох сторін на сковорідці, а потім викласти у форму і запекти в печі протягом 30 хвилин.

Поживна пісна страва, що містить багато поживних мікроелементів.

Запіканка з капусти савойської (кучерявої)

Капуста савойська – 1 фунт, червоний солодкий перець – 1 шт., помідори – 4 шт., цибуля – 1 шт., часник – 1 зубчик, олія та масло – по 3 ст. л., сир (Farmer cheese) – 8 oz, натертий твердий сир – пів склянки, крохмаль – 2 ч. л.

Перець запекти цілком, очистити від шкірки і нарізати. Капусту розібрати на листя і потримати 2 хв. в підсоленій киплячій воді. Цибулю і часник дрібно нашаткувати і обсмажити в 2 ст. л. олії, змішати зі сиром, додати крохмаль, сіль і перець до смаку. Помідори нарізати кружальцями. Форму змастити маслом, дно викласти капустяними листками. Посипати сиром кожен шар в такій послідовності: листя, червоний перець, сир, помідори, капуста. Зверху змастити маслом і запікати у печі 40 хвилин.

Корисно всім, особливо діабетикам.

ГУМОР

Жінка звертається до чоловіка: – Щоб ти зробив, якби я виграла лотерею?

Він: – Я б хотів забрати половину грошей, а потім залишити тебе.

– Чудово, – відповіла вона, – я виграла 12 доларів. Ось тут шість твоїх, тепер забирайся геть!

A wife says to her husband, "What would you do if I won the lottery?"

He says, "I would take half the money, then leave you."

"Excellent," she replies. "I won \$12 today. Here's your \$6, now get out."

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

- 500 дол. Ірена Ракуш, 17-ий Відділ СУА, Маямі, Флорида.
- 300 дол. 106-ий Відділ СУА, Гартфорд. Щиро вітаємо і бажаємо всім членам Головної Управи всього найкращого у 2011 році. Валентина Чудовська, секретарка.
- 100 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Віри Савойко**. 83-ий Відділ СУА.
- 100 дол. в пам'ять моєї незабутньої мами **бл. п. д-р Теодозії Савицької**, Почесної членки СУА, яка відійшла у Вічність 9 травня 1998 р. складаю пожертву на Пресовий Фонд улюбленого нею журналу «Наше життя». Гандзя Савицька-Мицак.
- 100 дол. замість квітів на свіжу мргилу **бл. п. Дарії Кравець**. Управа і членки 83-го Відділу СУА.
- 100 дол. замість квітів на могилу **бл. п. Христини Рейтарівської**. 90-ий Відділ СУА.
- 99 дол. З днем народження 99-им вітаю Уляну „Лясю” Старосольську, довголітню редакторку журналу „Наше життя” та бажаю їй щедрих Божих Ласк на благоді лїта. Мотря Мілянич.
- 60 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ліди Фіцалович** складають: І. Гладка, М. Іванів, Л. Козюпа, І. Мандич, О. Посполита, М. Висовська.
- In Memory of our deseased Members: **Anna Motyka, Oksana Melnychy, Sofia Barusewycz**, Enclosed is a check for \$75 (\$25 each) from Branch #56. Orysia Zynych, Treasurer.
- 70 дол. замість квітів в пам'ять **бл. п. Валентини Євич** складають пожертви членки 45-го Відділу СУА: по 25 дол. Стефа і Ігор Король, Тамара Івасюк (сестра Покійної); 20 дол. Іванна Груник.
- 50 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Теодора Кузьо**, мужа нашої членки Мирослави Кузьо. Дорогий Мирославі та її родині висловлюємо щире співчуття. Управа і членки 106-го Відділу СУА.
- 50 дол. Любомира Крупа, вільна членка СУА.
- 40 дол. в пам'ять **бл. п. Мирона Бойчука** (брата Дани Дикої, членки 29 Відділу) та **бл. п. Лесі Палій** (сестри Наталки Масник, членки 29 Відділу СУА). Вічна Їм пам'ять. Ірена Пискір-Біляк.
- 25 дол. замість квітів на могилу **св. п. Ірени Кочержук**. Іванна Ратич.
- 25 дол. Вшановуючи пам'ять дорогої і довголітньої подружки нашої родини **бл. п. Ірени Кашубинської**. Іван Куземський.
- 25 дол. замість китички квітів на свіжу могилу дорогої і незабутньої посестри з 22-го Відділу СУА в Чікаго **бл. п. Донці Горчинської**. Міра Ганкевич, вільна членка СУА, Флорида.
- 20 дол. в пам'ять **бл. п. Валентини Євич**. Ірена Прийма.
- 20 дол. Пані Маріянні Заяць, голові СУА бажаю успіхів у праці. Жалую, що не могла бути на зустрічі через мій стан здоров'я. Уляна Іваничко, членка 56-го Відділу СУА, Флорида.
- По 10 дол.: Христина Гевко, Дарія Турянська.

Всім жертводавцям щиро дякуємо!

ПОПРАВКИ

В журналі «Наше життя» ч. 4, квітень 2011 р. на ст. 3 слід читати: “Збори Вільних членок з референткою Роксоляною Яримович”. Редакція просить вибачення перед панею Яримович за недогляд при поданні імені.

В березневому числі журналу «Наше життя» на ст. 1 слід читати: “...письменница Фені Гирст.” (Fanny Hurst.) Редакція дякує паням Орисі Охримович і Оксані Кузисин за заувагу щодо неправильного перекладу прізвища з англійської мови.

MASHA ARCHER

'maria muchin'

extraordinary jewelry

Available at select Saks Fifth Avenue locations nationwide and...

Ukrainian Museum Gift Store
New York, NY
212.228.0110

San Francisco Opera Shop
San Francisco, CA
415.861.4008

Ritz-Carlton Hotel Gallery
Marina Del Rey, CA
310.823.1700

Collette Designer Consignment
Southampton NY • 631-287-5100
Sag Harbor NY • 631-725-9300
East Hampton NY • 631-324-7727

Vivaldi Boutique
New York, NY
212-734-2805

La Perlelle
Sarasota, FL
941-388-2458

Ritz-Carlton Hotel Gallery
San Francisco, CA
415.296.7465

Ritz-Carlton Hotel Gallery
Naples, FL
239.598.3300

Mariinsky Theatre Gift Shop
Teatralnaya Square
St Petersburg, 190000
Phone: +7.812.114.1211

Camellia Accesorios
Puerto Rico
Maribel Aguayo • 787-783-7715

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич
Анна Мацілінська

Софія Геврик

Христина Мельник

Марія Андрійович
Дарія Дроздовська
Надія Цвях
Рома Шуган
Віра Кушнір
Ірена Стецьків

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонденційна секретарка
- скарбник
- фінансова секретарка
- вільна членка
- вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик
Христина Швед
Зоряна Гафткович
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Орися Трешньовська
Роксоляна Яримович

- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій
- архівар
- екологія і здоров'я
- вільних членок

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Яхницька
Ірина Бучковська
Галина Романишин
Зінна Джус-ДеБол і
Діді Бутенко
Ольга М. Луків
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Зоряна Мішталь
Марія Кейд
Уляна Глинська
Орися Зінич

- Дітройт
- Філадельфія
- Нью Йорк
- Північний Нью Йорк
- Нью Джерзі
- Огайо
- Чикаго
- Нова Англія
- Центральний Нью Йорк
- зв'язкова віддалених відділів
- діюча зв'язкова віддалених від.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон
Марія Томоруг
Рената Заяць
Татяна Рішко
Галина Келлер

- голова
- членка
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Тамара Стадніченко — головний редактор журналу "Наше Життя"

Лідія Слїж — україномовний редактор

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

office@unwla.org

Адміністратор бюро — **Ольга Стасюк**

Години праці: вівторок, середа, четвер, 11:00 – 7:00

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).*

***“Взори вишивок домашнього промислу на Буковині” – Сучава. Надіслала Орія Зінич.
Examples of cottage industry embroidery from Bukovyna. Suchava.
Contributed by Orysia Zynycz.***